

РІК БЕЗКАРНОСТІ: громадський аналіз розслідування справ Євромайдану

ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ

Укладачі цього звіту розуміють усі причини, які наразі об'єктивно знаходяться поза контролем уповноважених державних органів, і водночас суттєво ускладнюють проведення розслідування справ Євромайдану. Це і відсутність здійснення первинних слідчих дій під час протестних подій, і знищення великого масиву інформації, яка знаходилася у відані державних органів, і перебування значої кількості підозрюваних за межами країни або на окупованих територіях тощо. Водночас цей звіт сфокусовано на системних недоліках якості роботи національних органів слідства. Адже коли ми говоримо про ефективне розслідування, то маємо на увазі про таку процедуру його проведення, яка здатна встановити винних осіб та стати основою для притягнення їх до відповідальності. Звичайно, що це не означає обов'язок у будь-якому разі знайти винних, мова йде про те, що слідство повинно вжити усі доступні ім заходи для збору доказів у цих справах.

Одним із таких системних недоліків була неналежна організація самого процесу розслідування справ Євромайдану. Попри запевнення вищого керівництва держави про важливість ефективного розслідування усіх злочинів, вчинених під час системного та масштабного нападу на протестний рух, саме розслідування протягом тривалого часу було розсереджене по різним провадженням та здійснювалося різними органами слідства. Відтак жодний слідчий чи прокурор не мав уявлення про загальну картину розслідування та не міг встановити взаємозв'язки між епізодами. Більше того, велика кількість епізодів взагалі випала із процесу роботи. Епізоди, які розслідувалися, у свою чергу, зосереджувалися тільки на виконавцях, нехтуючи вивченням так званого “ланцюгу наказів”. Ситуацію ускладнювало саботування розслідування з боку представників Міністерства внутрішніх справ, а також відсутність взаємодії між Генеральною прокуратурою України, Міністерством внутрішніх справ, Службою безпеки України.

Після тиску з боку громадськості та адвокатів потерпілих аж через 10 місяців після початку розслідування у складі Генеральної прокуратури України було створено управління спеціальних розслідувань як єдиний центр з розслідування усіх злочинів, вчинених у період протестних акцій в Україні. У фокусі його роботи знаходиться вивчення обставин узурпації влади та всього комплексу злочинних дій, скосних в період правління В. Януковича. Одним із першочергових завдань діяльності управління визначено розслідування масових вбивств учасників мирних акцій протесту 18–20 лютого 2014 року¹.

Водночас, це нічим не виправдане зволікання організації процесу розслідування призвело до втрати часу, що враховуючи встановлені законодавством процесуальні строки для проведення розслідування, які по окремим епізодам стрімко наближаються до кінця, негативно впливає на саму перспективу встановлення істини по справі.

Після аналізу усіх доступних громадськості та адвокатам потерпілих матеріалів, на першу річницю трагічного розстрілу беззбройних мітингувальників, розслідування “справ Євромайдану” можна із впевненістю назвати неефективним. Критерії швидкості та ретельності, незалежності та об'єктивності, підзвітності слідчих органів зацікавленним особам, на жаль, не виконуються. З огляду на це, укладачі звіту сподіваються, що дані матеріали стануть в нагоді новоствореному управлінню спеціальних розслідувань для виправлення системних недоліків та досягнення позитивного результату у цих справах.

¹ http://www.gp.gov.ua/ua/news.html?_m=publications&_t=rec&id=148237

Звіт підготовлений громадською ініціативою Євромайдан SOS, групою громадського спостереження “ОЗОН” та адвокатами постраждалих, які і після закінчення Євромайдану продовжують pro bono працювати для утвердження правосуддя. Над звітом працювали: Євгенія Закревська, Роман Маселко, Павло Дикань, Маркіян Галабала, Віталій Титич, Костянтин Задоя, Валерія Рибак, Олександра Матвійчук.

Ініціатива Євромайдан SOS – самоорганізована група правозахисників, громадських активістів, адвокатів, журналістів та інших небайдужих людей різних професій, яка була створена у відповідь на розгін мирної студентської демонстрації у ніч з 29 на 30 листопада 2013 року на Майдані Незалежності. Під час Євромайдану волонтери ініціативи цілодобово надавали правову та іншу допомогу переслідуваним учасникам протесту у Києві та в інших регіонах країни, а також здійснювали збір та аналіз інформації для захисту учасників мирного протесту і надання проміжних оцінок розвитку ситуації. Інформація, яка була зафіксована ініціативою під час протесту, стала основою для підготовки подання до Міжнародного кримінального суду та Міжнародної Консультативної панелі Ради Європи. На даний час волонтери ініціативи займаються документуванням порушень прав людини в Криму та воєнних злочинів на сході України.

www.facebook.com/EvromaidanSOS

Група громадського спостереження "ОЗОН"- це добровільне об'єднання активних громадян, які здійснюють громадський контроль над правоохоронними органами, судами та місцевою владою. Одним із пріоритетних завдань групи є об'єктивний та неупереджений моніторинг судових процесів у різних областях України та фіксування їх перебігу, виявлення системних порушень національного законодавства та міжнародних стандартів прав людини, формування та просування рекомендацій із метою усунення цих проблем. Активісти ОЗОНу вели спостереження на масових зібраннях та на судових засіданнях під час Євромайдану, а на даний час продовжують спостереження за перебігом розслідування та судовими засіданнями, які ведуться по “справам Євромайдану”. Із початку збройного конфлікту у східних регіонах України, активісти ОЗОНу спостерігають за відкритими судовими процесами над обвинуваченими у «сепаратизмі» для винесення оцінки відповідності їх стандартам справедливого судочинства.

www.facebook.com/OZON.monitoring?fref=ts

Центр Громадянських Свобод – українська правозахисна організація, заснована в Києві 2007 року для просування та утвердження цінностей прав людини в Україні та на просторі нових незалежних держав. Основними завданнями організації є: сприяння проведенню реформ, пов'язаних із забезпеченням прав людини; впровадження громадського контролю над діями правоохоронних органів, судів, місцевої влади, документування випадків політичних переслідувань у Криму та міжнародних злочинів на Донбасі, просвітницька діяльність з метою популяризації цінностей прав людини, участь в різних програмах міжнародної солідарності тощо.

www.facebook.com/ccl.org.ua?fref=ts

Інформація у звіті викладена станом на травень 2015 року.

Упорядники звіту дякують програмі «Права людини та правосуддя» Міжнародного фонду «Відродження» та програмі МАТРА Міністерства закордонних справ Королівства Нідерландів в Україні за систему підтримки роботи групи громадського спостереження «ОЗОН».

Kingdom of the Netherlands

Стан розслідувань кримінальних проваджень за фактами переслідування протестного руху під час Євромайдану у листопаді 2013 – лютому 2014 році

1. ПОДІЇ з 22.11.2013 до 29.11.2014.

Тривалий час прокуратура робила вигляд, що до 30-го листопада 2013 року злочини проти протестувальників взагалі не вчинялися, але згодом по цим подіям у провадженні прокуратурі міста Києва було зареєстровано п'ять проваджень:

1. №42013110000001034 Щодо дій спецпідрозділу «Беркут» під час затримання і доставки до Печерського РУ ГУМВС України в місті Києві групи львівських студентів 25.11.2013, зареєстроване 25.11.2014;
2. Кримінальне провадження №42013110000001034 від 25.11.2014 за заявами Бурлика В.В., Демянова Є.В., Розлуцької А.Б., Свиридовського О.А., Краснянчука Р.В. та повідомленням лікаря Марусевича щодо можливих неправомірних дій працівників міліції під час проведення масових заходів в центральній частині міста Києва 25.11.2013 (щодо заподіяння тілесних ушкоджень Кусюком С.М. Свиридовському О.А.);
3. Кримінальне провадження №42013110000001035 від 26.11.2014 25.11.2013 Кусюк С.М. надав незаконний наказ щодо силового відтиснення громадян з Європейської площа у місті Києві, де перебував службовий автомобіль СБУ, внаслідок чого 10 учасників акції протесту отримали тілесні ушкодження та звернулися до медичних закладів за медичною допомогою;
4. Кримінальне провадження №4201410000000512 від 27.05.2014, за ст. 351 ч.1 КК України, за фактом перешкоджання діяльності народних депутатів України Слюз Т.Я., Бурбак М.Ю., Кубів С.І., Васюнік І.В., Петренко П.Д., Шкварлюка В.В., Диріва А.Б. невстановленими службовими особами під час подій, які мали місце 24-25 листопада 2013 року у центральній частині міста Києва;
5. Кримінальне провадження №42013110000001029 від 25.11.2013 за ч.2 ст. 365 КК України щодо заподіяння працівниками ПМОП «Беркут» тілесних ушкоджень народному депутату України Парубію А.В. 24.11.2013 на Європейській площа в м. Києві.

Недоліки розслідування: За інформацією від Управління спеціальних розслідувань Головного слідчого управління ГПУ ці провадження підлягають передачі до Головного слідчого управління ГПУ. Жодних активних слідчих дій у цих провадженнях не відбувається (і не відбувалося), підозри не пред'явлені, винуватці не встановлені.

Висновок: наявна у публічному доступі інформація дозволяє констатувати, що розслідування по цим провадженням не проводиться. Попередня кваліфікація злочинних діянь неповна (спрошена та шаблонна), Як правило, первинна

кваліфікація не змінюється протягом досудового слідства, і відповідно на ній будується підозра, а згодом й обвинувачення. Належними чином не досліджується рівень співучасті та причиновий звязок між діями співучасників та спільним злочином наслідком. Не досліджений загальний звязок між усіма злочинами, скоснimi в період Євромайдану. Не кваліфікується та відповідно не досліджується множинність та повторюваність злочинів.

2. РОЗГІН СТУДЕНТСЬКОГО МАЙДАНУ 30 ЛИСТОПАДА 2013 року

Перешкодження проведенню мітингу 30.11.2013 на Майдані Незалежності у місті Києві та його силовий розгін розглядається у наступних провадженнях.

1. Кримінальне провадження №42013110000001053, зареєстроване 30.11.2013 в ЄРДР про перевищенння працівниками міліції владних повноважень під час масових заходів 30.11.2013 на Майдані Незалежності у місті Києві, за ч. 3 ст. 365 КК України та за ст. 340 КК України про вчинення високопосадовцями та правоохоронцями незаконного перешкодження організації та проведенню мітингу у м. Києві, у результаті чого постраждало 90 осіб, серед яких 17 студентів (двоє з них неповнолітні) та школярка. Щонайменше 5 осіб отримали середньої тяжкості тілесні ушкодження, інші – легкі.

2. 07.10.2014 з кримінального провадження матеріали досудового розслідування виділені в окреме провадження № 4201400000001025 за підозрою Клюєва А.П., Федчука П.М., Коряка В.В. та 25.11.2014. Слідство зупинене узв'язку з розшуком підозрюваних.

Із загального провадження також виділено провадження щодо колишнього мера Києва О.Попова, який підозрюється за ст. 340 КК України (незаконне перешкодження організації або проведенню зборів, мітингів, походів і демонстрацій). По цьому епізоду досудове розслідування завершено, 12-го лютого 2015 року дане провадження направлене до суду.

Також виділено в окреме провадження і готується передача до суду обвинувальних актів щодо 4-х командирів підрозділів «Беркут», які були задіяні в даній операції. Їм було обрано запобіжний захід у вигляді домашнього арешту. Проте суд незаконно, на нашу думку, не продовжив відсторонення їх від роботи; і всі четверо надалі працюють в МВС. За таких обставин неможливо дотриматися заборони спілкування із іншими працівниками «Беркуту», встановленої судом. Міністерство внутрішніх справ не вчиняє жодних дій для звільнення зазначених осіб з лав МВС за порушення присяги або невідповідність займаній посаді.

3. Працівниками міліції затримано 35 протестувальників, щодо яких було складено протоколи про адміністративні правопорушення за ст. 185 КУАП. До відповідальності вказані правоохоронці на даний час не притягнуті.

Недоліки розслідування:

1) На даний час підозру безпосереднім виконавцям злочину (беркутівцям, які безпосередньо наносили удари) не пред'явлено.

2) У справі наявні цілі томи допитів колишніх беркутівців з різних підрозділів (вже за нового керівництва ГПУ – О.Махніцького), щодо яких встановлено, що вони знаходились безпосередньо біля місця злочину з метою забезпечення громадського порядку. Усі вони надають однакові свідчення. Вони або стверджують, що «нічого не бачив, не знав, не пам'ятає», або взагалі відмовляються від надання свідчень за ст. 63 Конституції України, яка надає право відмовлятися давати показання щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів (тобто взагалі не стосується колег).

3) Колишні беркутівці продовжують працювати далі в міліції у реорганізованому спецпідрозділі. Жодного з них не притягнуто до кримінальної відповідальності за відмову від надання показів. Жодного з них не звільнено за порушення присяги і закону про міліцію, зокрема, нехтування головною функцією цільового органу, – захист прав і свобод громадян, попередження і припинення злочинів.

4) За період проведення розслідування з 30 листопада 2013р. по січень 2015р. від роботи в МВС, в департаменті громадської безпеки, не відсторонено керівний склад, який приймав участь у розгоні Майдану 30-го листопада. Лише в січні 2015-го року після пред'явлення підозри щодо участі в подіях 30-го листопада 2013 р. колишнього заступника Д.Садовника, А.Дідюка (одного із командирів колишнього беркуту – діючого командира роти спеціального призначення), тимчасово відсторонили від посади, як і ще трьох керівників спецпідрозділів МВС за рішенням суду. Проте суд не подовжив таке відсторонення і на даний момент зазначені особи працюють в МВС.

5) Не проведено необхідний комплекс слідчих дій – не виявлено та не допитано всіх свідків, не вилучено все наявне відео. Не опрацьовано (не синхронізовано) навіть те відео, що є в розпорядженні слідства. Не проведені слідчі експерименти, впізнання, не пред'явлено відео потерпілим для впізнання себе, інших потерпілих, свідків, правоохоронців. Не надано правової оцінки діям правоохоронців, які «добивали» протестувальників за межами майдану.

Висновок: розслідування даного епізоду не можна назвати ефективним. З огляду на викладені вище факти, змушені констатувати, що правоохоронцям надано очевидний сигнал, що кругова порука, покривання злочинів, скосених колегами або командирами – не є правопорушенням. За цієї логікою входить, що коли поруч із міліціонером вчинається злочин його колегами, він не зобов'язаний його припиняти. Повідомлення слідству, що нічого не бачив, допускається.

Також слід зазначити про відсутність належного експертно-технічного забезпечення слідства. Досі наявний масив відео не оброблений належним чином та не синхронізований, що заважає повному відтворенню події злочину та встановленню винних.

Кваліфікація зазначених злочинних дій неповна (спрошенна та шаблонна), не досліджуються або ніяк не враховуються важливі кваліфікуючі ознаки об'єктивної сторони. Належними чином не досліджується рівень співчасті, причиновий зв'язок між діями співучасників та спільним злочином наслідком. Не досліджений загальний зв'язок між усіма злочинами, скосеними в період Євромайдану. Не кваліфікується та відповідно не досліджується множинність та повторюваність злочинів.

3. ПРОТИСТОЯННЯ НА БАНКОВІЙ 1 ГРУДНЯ 2014 РОКУ

Події 1 грудня 2014 року – вул.Банкова в м.Киеві розслідаються наступним чином.

1. У кримінальному провадженні №42013110000001056 за Ч. 1 ст. 171, Ч. 2 ст. 365 КК України розслідаються дії працівників правоохоронних органів стосовно учасників акції протесту по вул. Банковій у місті Києві, що мали місце 01.12.2013, в результаті чого постраждали більше 170 осіб, з яких 38 журналістів.

Недоліки розслідування: Фактично розслідування не здійснювалося до лютого 2015р. Більше ніж за рік часу слідчими прокуратурі м. Києва навіть не були проведені СМЕ у всіх потерпілих. У лютому 2015р. провадження було передане до УСРГСУ ГПУ.

2. Дії щодо побиття (катування) 9-ти свавільно затриманих осіб, так званих, “в'язнів «Банкової”, також ніким не розслідувались. Лише в січні 2015 р. після створення Управління спеціальних розслідувань до ЄРДР було внесено їхні заяви щодо завідомо незаконного затримання цих осіб, притягнення завідомо невинуватих до кримінальної відповідальності, а також винесення відносно них завідомо незаконних судових рішень.

Показово, що в одному із проваджень проти т.з. в'язнів Банкової, приймав участь теперішній Президент П. Порошенко². Він виступав в якості поручителя затриманого В. Загоровко при обранні йому запобіжного заходу.

Пряма мова майбутнього Президента в залі суду та звернення до прокурора:

- Я був там на місці, цієї людини там не було, ви скоюсте злочин і намагаетесь посадити невинну людину;
- Подавши клопотання, Ви порушили Закон, тому що Ви не мали жодної підстави подавати дане клопотання" (c) П.А.Порошенко

Недоліки розслідування: Розслідування не велося та повністю саботувалося прокуратурою міста Києва більше року, аж до передачі провадження УСРГПУ, де воно фактично почалося із самого початку і на даний момент проводиться досить активно.

Висновок: Один-два слідчих з мотивацією на розкриття справи, її належне розслідування і передачі її до суду, взмозі проводити ефективне розслідування великого епізоду злочинних дій напротивагу великій кількості слідчих СУ прокуратури м. Києва, націлених на саботаж. Потрібно виявляти як мотивованих слідчих і підсилювати ними «провисаючі епізоди», так і «саботажників», яких притягати до відповідальності.

4. ШТУРМ МАЙДАНУ В НІЧ з 10 на 11 ГРУДНЯ 2013 р.

Силове витіснення мітингувальників в ніч з 10 на 11.12.2013 року на вулиці Інститутська/Хрещатик розслідується в окремому проваженні.

² <https://www.youtube.com/watch?v=MdDGvVwd3ic#t=10>

Кримінальне провадження №12013110100018224 (об'єднано із №42013110000001097) від 12.12.2013 за ст.365 ч.2 КК України щодо спричинення народному депутату України Ілленку А.Ю. тілесних ушкоджень працівниками спецпідрозділу міліції «Беркут» 11.12.2013 приблизно о 01 год. 30 хв. на перехресті вулиць Хрешчатик та Михайлівської в м. Києві під час проведення масових заходів. За повідомленнями лікарів швидкої допомоги відомо про надання медичної допомоги 24 особам, зі слів яких, тілесні ушкодження їм були заподіяні правоохоронцями в ніч з 11 на 12.12.13 в центральній частині міста Києва.

Недоліки розслідування: Більше року жодного розслідування цього злочину не відбувалося. Прокуратура міста Києва не визнавала постраждалих людей потерпілими, не вчиняла жодних слідчих дій, на клопотання направляла відписки. У грудні 2014 справу було передано до ГСУ ГПУ, яке у січні 2015 року розпочало розслідування фактично із початку.

Висновок: На даний момент активно і послідовно проводиться слідчі дії, є певні успіхи в розслідуванні даного епізоду. Необхідно виявити відповідальних в прокуратурі міста Києва за саботаж розслідування протягом року та притягнути їх до дисциплінарної або навіть кримінальної відповідальності. А ефективними слідчих УСРГПУ після завершення розслідування даного епізоду – підсилити розслідування тих епізодів, де результати залишають бажати кращого (30-те листопада, переслідування Автомайдану, свавільні затримання і побиття протестувальників в січні 2014, зокрема епізод із студентами інституту імені Карпенка Карого).

5. ВБІВСТВА ТА СПРИЧИНЕННЯ ТІЛЕСНИХ ПОШКОДЖЕНЬ У СІЧНІ-ЛЮТОМУ 2014 р.

Епізоди вбивств, спричинення вогнепальних поранень та спричинення інших тілесних пошкоджень протестувальникам в період січня-лютого 2014 року розслідується Головним слідчим управлінням Генеральної прокуратури України. Управління проводить досудове розслідування у кримінальному провадженні №12014100060000228 про організацію високопосадовцями перевищення влади та службових повноважень та перевищення влади правоохоронцями в період листопада 2013 року – лютого 2014 року, що привело до масових жертв серед протестуючих, спричинення їм вогнепальних та інших тілесних пошкоджень.

Вчинення масових вбивств громадян (77 осіб) та спричинення їм вогнепальних поранень (185 осіб) в місті Києві в період з 22.01.2014 по 20.02.2014 у свою чергу слід розглянути за наступними епізодами. Нижче наведена інформація, отримана від адвокатів потерпілих.

1. Вбивства громадян, вчинені 22.01.14: Нігоян С., Жизневський М., Сеник Р. (к/п №12014100060000228)

Просування у справі є, підозрюваних не має. Не досліджується зв'язок між даними вбивствами і вогнепальними пораненнями, отриманими протестувальниками в цей же період часу на вул. Грушевського. Відсутня карта таких поранень із прив'язкою до часу.

2. Спричинення 10-ти особам вогнепальних поранень в період 19.01.2014 – 22.01.2014 (к/п №12014100060000228)

Просування у справі є, підозрюваних не має.

3. Вбивства 5 осіб, вчинені 18.02.2014 під час розгону мирної ходи до Верховної Ради України та спричинення вогнепальних поранень 62 особам. А саме: вогнепальні поранення картеччю (Шаповал, Кищук, Сердюк), побитий, а потім задавлений автомобілем (Дидич), смерть після жорстокого побиття правоохоронцями від травм внутрішніх органів (Корчак).

Окремо варто відзначити ще три особи, які померли внаслідок серцевої недостатності, Серцева недостатність принаймні деяких із них під великим питанням. Декілька людей загинули в тісняві біля м. Хрещатик на вул. Інститутській. Там також є поранені. (к/п №12014100060000228).

Є інформація щодо встановлення, повідомлення про підозру у даному епізоді та затримання декількох осіб, зокрема із керівного складу Харківського Беркуту.

4. Вбивства 13 осіб, вчинені з 18 на 19.02.2014 під час штурму Майдану та спричинення вогнепальних поранень 22 особам. (к/п №12014100060000228)

Особливих успіхів у слідства по цьому епізоду не має. Відсутня карта та хронологія смертей і поранень. Не досліджуються як єдиний злочин зв'язок між смертельними і несмертельними пораненнями. Не опрацьовано, не синхронізовано відео даних подій.

5. Підпал Будинку Профспілок та загибель у пожежі щонайменше 2 осіб (к/п №12014100060000228).

Слідством відпрацьовуються обставини організації та проведення Антитерористичної операції 18-19.02.2014, а також участі в ній працівників Служби безпеки України. Зокрема, пред'явлено повідомлення про підозру трьом колишнім керівникам СБУ, включаючи Якименко О.Г.

6. Вбивства 49 осіб, вчинені 20.02.2014 на вул. Інститутській в м.Києві, спричинення вогнепальних поранень 91 особі та тілесних пошкоджень 20 особам (к/п №12014100060000228), у свою чергу також розділені по провадженням:

1) 01.08.2014 виділено з кримінального провадження №12014100060000228 провадження №42014000000000709, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 41; ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 365; ч.3 ст.365; п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115; ч. 2 ст. 262; ч. 1 ст. 263 КК України за підозрою двох бійців роти спеціального призначення ПМОПП «Беркут» підпорядкованого ГУ МВС України Зінченка С.П. та Аброськіна П.М. у перевищенні влади та службових повноважень та вчиненні 20.02.2014 при обтяжуючих обставинах 39 умисних вбивств учасників акцій протестів. 18 інших бійців ПМОПП «Беркут» оголошено в розшук. При цьому відомо, що Інтерпол відмовив оголошувати даних осіб у міжнародний розшук, начебто вважаючи дані обвинувачення політично обумовленим переслідуванням.

2) 02.08.2014 із к/п №12014100060000228 виділені матеріали досудового розслідування №42014000000000760 від 02.08.2014 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч.3 ст.365; п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України за фактом вчинення невстановленими працівниками правоохоронних органів перевищення влади та службових повноважень, які вчинили 20.02.2014 при

обтяжуючих обставинах 39 умисних вбивств учасників акцій протестів, тобто спричинені тяжкі наслідки.

3) з кримінального провадження №42014000000000709 виділене провадження №42014000000001149 за підозрою Садовника Д.М. у вчиненні злочинів, передбачених ч. 4 ст. 41; ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 365; ч.3 ст.365; п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115; ч. 2 ст. 262; ч. 1 ст. 263 КК України

При цьому вже направлено до суду обвинувальний акт щодо судді Волкової, якій інкримінують винесення завідомо неправосудного рішення щодо заміни запобіжного заходу Д. Садовнику та звільнення його з-під варти.

4) Також розслідаються вбивства протестувальників 20-го лютого, які не перебували в секторі обстрілу спецроти ПМОПП «Беркут». Так, зокрема встановлено, що не з сектору знаходження «Беркуту», а ймовірно, - з готелю «Україна», було вбито принаймні трьох осіб: Ушневича, Котляра, Храпаченка. Досі не всі місця поранень, зокрема смертельних, 20-го лютого встановлено, а відповідно не встановлено і всі сектори обстрілу.

7. Спричинення інших (невогнепальних) поранень 19-23.01.2014 на вул. Грушевського розслідаються у кримінальному провадженні №12014100020000391 від 04.02.2014 за ч. 1 ст. 171, ч. 2 ст. 365 КК України, до якого об'єднано 20 кримінальних проваджень за аналогічними подіями на вул. Грушевського в січні 2014 року, (зокрема щодо дій працівників «Беркут» стосовно людини, яку скинуто з колонади ім. В. Лобановського, щодо побиття кіровоградських будівельників, нападів на журналістів та протестувальників).

Прокуратура міста Києва жодних слідчих дій для розслідування цього злочину не вчиняла. Потерпілими подані заяви про злочин, проте багато з них навіть не допитані і не визнані потерпілими. Не призначені судово-медичні експертизи. Провадження підлягало передачі до Головного слідчого управління ГПУ. На даний момент також не відомо про активізацію розслідування цього епізоду

8. Вбивства працівників міліції (13 осіб), вчинені під час подій в центральній частині міста Києва в період 18-20.02.2014.

Провадження перебувало у провадженні Головного слідчого управління МВС України. Передано до управління спеціальних розслідувань Головного слідчого управління Генеральної прокуратури України.

9. Вбивства вчинені з 18 на 19.02.2014 так званими «тітушками» на вул. Володимирській у м. Києві, жертвою якого стали 2 особи (Веремій та Васильцов) та спричинення вогнепальних поранень 9-ти особам. Дані епізоди розслідаються в окремому провадженні щодо «тітушок», про яке вказано нижче.

Недоліки розслідування:

1) Відсутність достатнього технічного та матеріального забезпечення, що призвело до затягування процесу проведення слідчих (процесуальних) дій і строків самого досудового розслідування. Це стосується як швидкості і якості проведення

експертиз, так і забезпечення і якості проведення слідчих експериментів, опрацювання відео, тощо.

2) Затягування у вирішенні питання кваліфікації дій арештованих осіб ще в квітні 2014 року. Кваліфікація злочинних діянь неповна (спрощена та шаблонна), не досліджуються або ніяк не враховуються важливі кваліфікуючі ознаки об'єктивної сторони. Тому, як правило, первинна кваліфікація не змінюється протягом досудового слідства, і відповідно на ній будується підозра, а згодом й обвинувачення. Належними чином не досліджується рівень співчасті та причинно-наслідковий зв'язок між діями співучасників і спільним злочином наслідком. Не досліджений загальний зв'язок між усіма злочинами, скоечними в період Євромайдану. Не кваліфікується та відповідно не досліджується множинність та повторюваність злочинів.

3) Потурання судової системи процесу затягування слідства, що яскраво прослідковується на прикладі втечі командира спецпідрозділу «Беркуту» Д. Садовника.

4) Нелогічне відокремлення розслідування смертельних поранень (вбивств) від несмертельних вогнепальних поранень (замах на вбивство), що не дозволяє отримати повну картину розстрілу, «карту і хронологію» отримання поранень, і відповідно – уточнення секторів обстрілу.

5) При відпрацюванні версії «третіою сили» - інших, окрім спецпроти Беркуту осіб, які розстрілювали протестувальників, виявилося протистояння СБУ і ГПУ щодо визначення ролі конкретних осіб так званого «російського сліду». Так, несподівано виявилось, що СБУ не досліжує причетність В. Медведчука до подій 18-20-го лютого, натомість СБУ публічно висуває версії причетності до цих подій В. Суркова. Одночасно ГПУ офіційно заявляє, про відсутність подання слідству з боку СБУ відповідних матеріалів, які б підтверджували зазначену версію.

Висновок: розслідування не можна назвати ефективним. З огляду на це громадськість покладає сподівання на винесення Міжнародним кримінальним судом рішення про відкриття основного провадження по справам Євромайдану.

6. РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ ТІТУШКАМИ

Відпрацювання заличення до протидії протестним акціям у м.Києві цивільних осіб та вчинення останніми злочинів відносно протестувальників у окремому провадженні було розділено за наступними провадженнями.

1. Головним слідчим управлінням Генеральної прокуратури України проводиться досудове розслідування у кримінальному провадженні, що внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12014000100002561, за ознаками злочинів, передбачених ч. 3 ст. 209, ч. 3 ст. 28 і ч. 2 ст. 205, ч. 3 ст. 28 і ч. 2 ст. 294, ч. 2 ст. 194, ч. 2 ст. 15 і п.п. 1, 5 12, ч. 2 ст. 115, ч. 2 ст. 15 і п.п. 1, 7, 12, 13 ч. 2 ст. 115, п.п. 7, 12, 13 ч. 2 ст. 115 КК України, яке об'єднане з кримінальним провадженням № 4201400000000401 виділеним 20.05.2014 з кримінального провадження №12014100060000228.

У цьому кримінальному провадженні розслідуються факти залучення до протидії протестним акціям у м. Києві цивільних осіб (так званих «тітушок») та вчинення останніми злочинів, відносно протестувальників в січні – лютому 2014 року, зокрема про вчинення ними умисного вбивства журналіста Веремія В.В. та протестувальника Васильцова, замаху на вбивство Дем'янова Д.В., Лимаренка О.О., Наталенко А.С., Бабича В.В., Чернецького І.Й., Казимова Т.Р. та інших.

2. У серпні 2014 року направлене до суду кримінальне провадження №4201400000000578 від 14.08.2014 за підозрою одного з «тітушок» Крисіна Ю.В. про вчинення побиття журналіста Веремія В.В. та інших осіб.

3. Також повідомлено про підозру у вчинені вбивства журналіста Веремія та замаху на вбивство інших протестувальників ще 7 особам (Алієв Д.Д., Саркісян А.Н., Бойко І.І., Кошелев В.В., Максюра С.М., Потороча О.П., Зубрицький В.В.) та вони оголошені у розшук. Кримінальне провадження щодо цих осіб виділене в окреме провадження за №4201400000000998 від 02.10.2014 та 13.10.2014 зупинене. Okрім того, двоє осіб, яким інкримінують активну участь і організацію злочинів, вчинених тітушками (зокрема 18-го лютого 2014 року), затримані та перебувають під вартою.

5. Також до Головного слідчого управління ГП передано від Головного слідчого управління МВС провадження щодо вбивства Ю.Вербицього і викрадення і катування І. Луценка. Виконавці даного злочину (тітушки) частково встановлені. Щодо двох з них справа навіть передана до суду, але один із цих обвинувачених безпосередньо перед першим судовим засіданням втік, оскільки вони не перебували під вартою. У межах цього провадження досліджується участь працівників МВС в організації викрадення у зв'язку із безпідставним проведенням негласних оперативно-розшукових заходів щодо І.Луценко в цей період.

6. Після численних клопотань представників потерпілих і тиску громадськості, таки розпочалося розслідування інших викрадень і катувань (окрім Ю.Вербицького та І.Луценко), вчинених тітушками, за ймовірною участю працівників міліції в січні 2014-го року. Досліджується зв'язок між цими злочинами. По даному епізоду затримано і повідомлено про підозру 3-м особам. Проте ще лишаються не розкриті і не розслідуванні інші епізоди викрадень і катувань в цей період, про які активно писали в пресі та які на даний момент не досліджуються слідством.

Недоліки розслідування:

1) Із незрозумілих причин зв'язок виконавців із міліцією більше не досліджувався протягом року. І це попри покази потерпілого І. Луценка, що один із його охоронців у місці катування, заспокоював його тим, що “скоро все скінчиться і його відвезуть до відділку міліції”. А також показів В. Тиднюка (водій, який керував автомобілем при викраденні і надавав свій гараж для катування), який зазначав, що був впевнений, що у даних подіях (викраденні) бере участь працівник міліції. Перед попереднім судовим розглядом В. Тиднюк втік, інсценувавши власне викрадення.

2) Незважаючи на встановлені факти тривалого проживання виконавців даного злочину на зйомних квартирах, які спеціально винаймали для них організатор (О. Чеботарьов),

який платив їм заробітню платню, а також на те, що аналогічні злочини (викрадення людей) вчинялись у цей період неодноразово, виконавцям не інкримінується участь у організованій злочинній групі. За версією слідства, дане викрадення, катування і вбивство – це єдиний злочин, задля якого в Києві більше місяця утримувалася група тітушок.

3) Не встановлювався зв'язок даного злочину із іншими, вчиненими цією чи іншими групами тітушок (масове викрадення, катування людей, частину з яких потім відвозили до райвідділків, інших просто лишили де-інде).

Висновок: розслідування не можна назвати ефективним. Фактично слідство товчиться на місці з літа 2014-го року. Кваліфікація інкримінованих злочинів недостатня. Не інкримінується ст. 255 ККУ, кваліфікація дії Крисіна Ю.В. у провадженні №42014000000000578 взагалі визначена як хуліганство, що ставить під сумнів усю картину скосних злочинів. У цілому, кваліфікація злочинних діянь неповна (спрощена та шаблонна), не досліджуються або ніяк не враховуються важливі кваліфікуючі ознаки об'єктивної сторони. Як правило, первинна кваліфікація не змінюється протягом досудового слідства, і відповідно на ній будується підозра, а згодом й обвинувачення. Належними чином не досліджується рівень співчасті та причинно-наслідковий зв'язок між діями співучасників і спільним злочином наслідком. Не досліджений загальний зв'язок між усіма злочинами, скосними в період Євромайдану. Не кваліфікується та відповідно не досліджується множинність та повторюваність злочинів.

7. ДИСКРИМІНАЦІЙНІ РІШЕННЯ З ПРИДУШЕННЯ ПРОТЕСТНОГО РУХУ

Незаконне прийняття урядом постанов щодо спецзасобів та організація їх поставок з Російської Федерації перевірялося у кримінальному провадженні №12014100060000228.

1. Організація Азаровим М.Я. 22.01.2014 в незаконний спосіб прийняття та видачу постанов Кабінету Міністрів України №№ 12, 13, 14 про використання спецзасобів посиленої дії, водометів при низьких температурах та можливість перекриття вулиць.

2. Незаконні поставки з Російської Федерації та прийняття на озброєння МВС України і використання під час протидії протестним акціям заборонених спеціальних засобів посиленої дії.

14.08.2014 матеріали досудового розслідування стосовно Лекаря С.І. та Зінова П.І. виділено, кримінальному провадженню присвоєно номер №4201400000000835 за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч.3 ст.27, ч.5 ст.191, ч.3 ст.365 КК України Захарченком В.Ю., ч.5 ст.27, ч.5 ст.191, ч.3 ст.365 КК України Ратушняком В.І., Зіновим П.І., та винесено повідомлення про зміну підозри та нову підозру Лекарю С.І. Стосовно Захарченка В.Ю., Ратушняка В.І., Зінова П.І. отримано дозволи суду на їх затримання.

1) 15.09.2014 прокурором з матеріалів зазначеного провадження виділено кримінальне провадження №4201400000000930 за підозрою Зінова П.І. (зупинено у зв'язку розшуком підозрюваного).

2) 12.11.2014 матеріали досудового розслідування стосовно Лекаря С.І. за ознаками кримінального правопорушення передбаченого ч.5 ст.27, ч.5 ст.191, ч.3 ст.365 КК України прокурором виділені в окреме провадження, кримінальному провадженню присвоєно №42014000000001256.

8. ІНШІ ЗЛОЧИНИ ВЧИНЕНІ «БЕРКУТІВЦЯМИ» щодо ПРОТЕСТУВАЛЬНИКІВ В М.КИЄВІ

1. Кримінальне провадження №4201410000000031 за ст.365 ч.2, ст.171 ч.1 КК України про вчинення 10.01.14 працівниками ПМОП "Беркуту" протиправних дій і заподіяння тілесних ушкоджень громадянам та народним депутатам України під час акції протесту біля Києво-Святошинського районного суду по вул. Мельниченка, 1 та на проспекті Перемоги у м.Києві.

Знаходиться у провадженні прокуратури міста Києва.

2. Кримінальне провадження №4201410000000203 від 06.03.2014 за ст.365 ч.2 КК України щодо можливих протиправних дій невстановлених працівників спецпідрозділу міліції "Беркут", які 19.01.2014 спричинили тілесні ушкодження Гончару Я.А. та пошкодили його автомобіль "Citroen C4" на вул. Богатирській в м. Києві.

Знаходиться у провадженні прокуратури міста Києва. Не розслідується. Працівники Беркуту, встановлені ще рік тому за допомогою відео активістами, продовжують працювати в міліції. Підозри їм досі не пред'явлені.

Недоліки розслідування:

1. Фактично необхідні слідчі дії не проведено. Декілька підозрюваних було встановлено силами активістів Автомайдану ще в січні 2014-го року. Про зазначених підозрюваних слідству відомо, проте за рік не було пред'явлена підозра жодній людині, потенційні обвинувачені продовжують працювати у колишньому спецпідрозділі «Беркут», реорганізованому (фактично перейменованому) у спеціальний батальйон міліції.

2. Кримінальне провадження №4201411000000066 від 07.03.2014 про перевищення влади 23.01.2014 працівниками ПМОП «Беркут» стосовно учасників Автомайдану по вул.Щорса та Кріпосному провулку, під час чого працівники «Беркут» побили активістів, розбили їх машини та незаконно затримали.

Знаходилося у провадженні прокуратури міста Києва. Провадження було завершено складенням одного-единого обвинувального акту щодо керівника 1-ї роти Беркута та переданням його до суду. І лише після складення обвинувального акту, було зареєстровано нове провадження щодо інших, «невстановлених» учасників даного злочину. Очевидно, що масмо справу із саботуванням слідства прокуратурою міста Києва, оскільки це призводить до необхідності дублювати велику кількість слідчих дій у новому провадженні. На даний момент до суду подано клопотання про повернення обвинувального акту, а нове провадження передано до ГПУ.

3. Кримінальне провадження №42014100000000225 від 12.03.2014 за ч.2 ст.262 КК України за фактом вчинення співробітниками спецпідрозділу МВС України «Беркут» збройного нападу на військовослужбовців Управління державної охорони України під час виконання службових обов'язків 20.02.14 в м.Києві на вул. Грушевського та заволодіння табельною вогнепальною зброєю.

Знаходиться у провадженні прокуратури міста Києва. Відсутня інформація щодо проміжних результатів у розслідуванні.

Недоліки розслідування:

1) Зазначений злочин, очевидно скоеаний за здалегідь розробленим планом декількома групами співробітників міліції, які координували свої дії одни із одним. Очевидно, що в каральній спецоперації проти Автомайдану приймали участь щонайменше Київський Беркут і працівники УБНОН м. Києва. Проте в суд передано обвинувальний акт щодо одного лише командира «Беркута», без врахування організованого характеру злочинних дій, без врахування того, що зазначена злочинна операція була заздалегідь спланована.

2) Усі учасники нападу, які безпосередньо били автомайданівців і автомобілі встановлені. За показами свідків і потерпілих, усі присутні беркутівці приймали участь у побитті автомобілів і людей. Тобто усі вони є співучасниками злочину. Проте майже всі працівники колишнього «Беркуту» продовжують працювати в міліції в батальйоні спеціального призначення. Жодного з них не звільнено, принаймні за порушення присяги і невиконання вимог закону про міліцію щодо обов'язку припинити злочин, свідком якого став співробітник міліції.

У лютому 2014 року один із водіїв, який керував автобусом «Беркуту», на якому було здійснено напад на автомайданівців на Кріосному провулку, та в якому (в автобусі) продовжували бити людей і перевозили їх на наступне місце катування, став причиною скандалу. У його автобусі (він продовжує працювати водієм у тому ж самому переіменованому спецпідрозділі) помітили колорадську стрічку ³. Проте на нашу думку більше обурення мало викликати той факт, що він досі працює в міліції, у тому самому підрозділі, як й власне й інші колишні «беркутівці».

3) Грубим недоліком організації розслідування прокуратурою м. Києва є також направлення до суду з одним-єдиним обвинувальним актом всього провадження, а не виділення матеріалів щодо конкретного обвинуваченого.

4) На попереднє судове засідання обвинувачений Добровольський не з'явився, про причини неявки суд не повідомив, тим самим порушив запобіжний захід домашній арешт. Проте ані судом, ані прокурором не було вжито жодних заходів реагування на таке порушення. Виключно силами потерпілих, доляючи супротив суду, було з'ясовано про відсутність повідомлення про причину неявки (ознайомлено із

³ <https://www.youtube.com/watch?v=uPv6H8sMsvM>

матеріалами судової справи) і проінформовано про зазначений факт міліцію. На даний момент не відомо, чи перебуває Добровольський за місцем проживання і чи з'явиться він на наступне судове засідання.

Висновок: Відверто дивує позиція прокуратури міста Києва щодо неможливості притягнення до відповідальності цих осіб, оскільки, на їх думку, їх поки що ніхто не впізнав та невідомо, хто та саме кому наносив тілесні ушкодження. Водночас відомо, що кожен «беркутівець» бив когось із постраждалих, тим не менш вони самі не дають викривальних показів. Ніяк не можна пояснити той факт, що досі не висунуто підозру представникам УБНОН, які очевидно брали активну участь у операції щодо нападу на автомайданівців та в інсценуванні «законності» їх затримання. Надаючі узгоджені, завідомо неправдиві покази в кримінальних провадженнях, сфабрикованих проти автомайданівців в січні 2014 р., які надалі були повністю спростовані матеріалами слідства. Okрім того, багатьох працівників ПМОП «Беркут» можна ідентифікувати, оскільки вони надавали завідомо неправдиві свідчення в межах сфабрикованого кримінального провадження у статусі свідків або потерпілих. Фактично розслідування ведеться абиля, як і інші провадження, що перебувають у прокуратурі міста Києва.

Оскільки слідство не розглядало даний злочин в контексті подій Євромайдана як попередньо заплановану, ретельно організовану спеціальну операцію, в якій приймали участь декілька скоординованих між собою підрозділів МВС; операцію, що планувалась із завідомо злочинною метою – напад на учасників Автомайдану, нищення їхніх автомобілей, побиття, катування людей і незаконне затримання для помсти і залякування, то це потягнуло недостатню, спрощену кваліфікацію, знайшло свій вияв у відсутності правової оцінки дій кожного працівника підрозділу, який приймав участь у завідомо незаконній операції і як мінімум виконував функцію посібника. I відтак, у відсутності підозр будь-кому із нападників, окрім керівника 1-ї роти Беркуту.

9. НЕЗАКОННЕ ЗАТРИМАННЯ ПРОТЕСТУВАЛЬНИКІВ, ПРИТЯГНЕННЯ ЇХ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТА ІНШІ ПРОТИПРАВНІ ДІЇ ЩОДО НИХ

1. Кримінальне провадження № 42014100070000020 від 05.02.2014 за фактом перевищенні службових повноважень працівниками ПМОП «Беркут» та військовослужбовцями внутрішніх військ МВС України під час затримання осіб, які приймали участь у протестних акціях у січні-лютому 2014 року, а також за фактами завідомо незаконного затримання таких учасників мирних акцій, завідомо незаконного притягнення їх до кримінальної відповідальності та безпідставного обрання їм запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Таким чином, завідомо незаконне затримання, побиття, обрання міри запобіжного заходу «в'язням Банкової» 1 грудня 2013 року сюди не входить, тому цілий рік даний епізод не розслідувався взагалі. Розслідування почалося лише в січні 2015 року, коли цю справу взяло до свого провадження ГПУ.

2. Кримінальне провадження №4201410000000419 від 07.05.2014 за ст.365 ч.1, ст.375 ч. 1 КК України за фактам перевищенні влади та службових повноважень

працівниками органів внутрішніх справ, органів прокуратури та суду щодо учасників мирних акцій протесту в січні-лютому 2014 року, що призвело до необґрутованого обрання міри запобіжного заходу у вигляді взяття під варту.

Недоліки розслідування:

Розслідування злочинів слідчих, прокурорів та суддів також не має на меті встановлення реальної картини подій: загальну схему по реалізації плану «набору заручників», її організаторів, замовників. За версією слідства виходить, що декілька десятків слідчих, прокурорів, суддів, окремо один від одного раптом, ймовірно на ґрунті особистої неприязні, вирішили випадково когось затримати, винести підозру, обрати запобіжний захід. Нехтуючи показами потерпілих щодо чіткої координації, узгодженості дій слідчих і прокурорів, а також щодо наявності «замовлень» на кількість затриманих у безпосередніх виконавців затримання. Не встановлюються особи тих, хто безпосередньо затримував і катував затриманих (або ж викрадав і катував, бо не встановлено, що у всіх випадках це були саме співробітники міліції). Взагалі сам процес т.з. затримання і катування, принципи доставлення до РУ міліції не досліджується взагалі. Не проводяться слідчі експерименти та інші слідчі дії!

Кваліфікація інкримінованих злочинів недостатня. Зокрема, не інкримінується ст. 255 (створення злочинної організації), ст. 127 (катування), 147 (захоплення заручників), 256 (сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх злочинної діяльності), 371 (завідомо незаконні затримання, привід, домашній арешт або тримання під вартою), 372 (притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності), 376 (втручання в діяльність судових органів) КК України.

Так, не розслідується епізод чи то викрадення чи то затримання студентів інституту імені Карпенка-Карого 20-го січня. Не розслідується епізод затримання і побиття трьох осіб тітушками та передача їх беркутівцям неподалік від Лаврської вулиці.

Зазначені провадження також передані до Генеральної прокуратури.

3. Кримінальне провадження №4201410000000230 від 14.03.2014 за ст.375 ч.2, ст.365 ч.1 за зверненням народного депутата України Карпунцова В.В. щодо постановлення суддями неправосудних рішень про обмеження права громадян на проведення мирних зібрань.

Також за заявою народного депутата України Карпунцова В.В. відкрите провадження щодо вчинення можливих протиправних дій службовими особами судової гілки влади, прокуратури та органів внутрішніх справ, щодо обмеження прав громадян на мирні зібрання, вчинення злочинів проти правосуддя та службової діяльності. Знаходитьться у провадженні прокуратури міста Києва.

Усі провадження підлягають передачі до Головного слідчого управління ГПУ.

4. Кримінальне провадження №42013110000001131 від 30.12.2013 за ст.365 ч.2 КК України щодо перевищення влади працівниками УБОЗ ГУМВС України в місті Києві під час затримання 05.12.2013 А.Дзіндзю, Хаджинова С.В. та Куліковського О.В. Знаходитьться у провадженні прокуратури Київської області.

5. Переслідування учасників «Автомайдану»

1) Кримінальне провадження №42014100020000046 від 24.02.2014 щодо переслідування Всеукраїнського громадського руху «Автомайдан» та інших учасників мирних акцій протесту співробітниками структурних та територіальних підрозділів УДАІ ГУ МВС України в м.Киеві, які на виконання злочинних вказівок керівництва Департаменту ДАІ МВС України та УДАІ ГУ МВС України в м. Києві в період часу з грудня 2013 року по лютий 2014 року систематично вчинялися протиправні дії шляхом складання рапортів про нібито порушення ними правил дорожнього руху та на підставі цих рапортів фабрикували протоколи про адміністративні правопорушення.

2) Кримінальні провадження 42014100000001547 від 26.11.2014, 4201410000001574 від 25.11.2014, 4201410000001524, від 24.11.2014 щодо службового підроблення працівниками ДАІ знаходиться у провадженні прокуратури міста Києва. При цьому необхідно зазначити, що жодному інспектору, який фальсифікував протокол про адміністративне правопорушення, підозри не пред'явлена. Це говорить про те, що прокуратура міста досі вважає, що зазначені дії не містять складу злочину, а відак внесення завідомо неправдивих відомостей в офіційний документ – протокол про адміністративне правопорушення, не є злочином.

Ці епізоди мають координуватись УСРГПУ, проте досі такої координації не відбувається.

3) Кримінальні провадження 42014110150000027 від 07.03.2014, №4201411000000143 від 26.04.2014, 42014100050000048 від 06.03.2014, 42014110000000382, від 12.11.2014, № 4201411000000386 від 12.11.2014, 42014110000000384 від 12.11.2014

Знаходиться у провадженні прокуратури Київської області.

4) Кримінальні провадження № 42014100000001300 - 42014100000001319 від 06.11.2014 щодо суддів Солом'янського, Шевченківського, Подільського, Печерського, Оболонського, Дніпровського, Деснянського, Дарницького, Голосіївського та Святошинського районних судів міста Києва про постановлення судяями завідомо неправосудних постанов, за якими учасники Всеукраїнського громадського руху «Автомайдан» були незаконно притягнуті до адміністративної відповідальності.

Знаходиться у провадженні прокуратури міста Києва.

Недоліки розслідування: Кваліфікація інкримінованих злочинів недостатня. Зокрема, не інкримінується ст. 255 (створення злочинної організації), ст. 127 (катування), 147 (захоплення заручників), 256 (сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх злочинної діяльності), 371 (завідомо незаконні затримання, привід, домашній арешт або тримання під вартою), 372 (притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності), 376 (втручання в діяльність судових органів) КК України.

10. КРИМІНАЛЬНІ ПРОВАДЖЕННЯ, ЩО РОЗСЛІДУЮТЬСЯ ПРОКУРАТУРАМИ ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ.

Дніпропетровська область відомо про 1 провадження, в якому об'єднано 5 проваджень, Донецька область - 1 (1), Запорізька область - 1 (2), 1 з яких зупинено, Луганська - 3 (3),

Полтавська - 1 (6), Сумська - 1 (7), Харківська - 1 (5), Черкаська - 4 (9), 1 з яких зупинено. Стан розслідування злочинів проти учасників протестного руху в різних областях України буде предметом окремої громадської оцінки.

Основні проблеми досудових розслідувань, які ведуться у межах кримінальних проваджень, пов'язаних з порушеннями прав людини під час Євромайдану:

1. Кваліфікація інкrimінованих злочинів недостатня. У більшості проваджень не інкrimінується ст. 255 КК України (створення злочинної організації). Не інкrimінуються ст. 127 (катування), 147 (захоплення заручників), 256 (сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх злочинної діяльності), ст. 260 (створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань), 371 (завідомо незаконні затримання, привід, домашній арешт або тримання під вартою), 372 (притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності), 376 (втручання в діяльність судових органів), 384 (завідомо неправдиве показання), 385 (відмова свідка від давання показань) та інші.
2. Триваюче нехтування проведеним досудового розслідування, відсутність слідчих дій, фактичний саботаж з боку прокуратури міста Києва.
3. Відсутність необхідних технічних засобів у слідчих. Недофінансування потреб слідства.
4. Перевантаженість та недостатнє фінансування експертних установ, що здійснюють дослідження в межах вищеперечислених кримінальних проваджень.
5. Відсутність належної координації між різними кримінальними провадженнями, особливо тими, що ведуться поза межами ГСУ ГПУ.
6. Системний спротив керівництва МВС проведенню розслідувань.
7. Перешкоджання своєчасному проведенню слідчих дій судяями.

Стан розслідувань за фактами переслідування учасників Автомайдану на прикладі акції протесту Автомайдану 29 грудня 2013 року

1. АКЦІЯ АВТОМАЙДАНУ 29 ГРУДНЯ 2013 РОКУ

29 грудня 2013 року відбулася одна з наймасштабніших акцій протесту Автомайдану – автопробіг до резиденції Віктора Януковича «Межигір'я». У ній взяло участь понад 1 000 автомобілів. У Нових Петрівцях відбувся абсолютно мирний мітинг, який закінчився без будь-яких інцидентів. Але уже 2-3 січня 2014 року додому до учасників автопробігу почали приходити працівники ДАІ для складення протоколу про адміністративне правопорушення. Їх звинувачували у тому, що 29.12.13 по дорозі до «Межигір'я» їх, начебто, зупиняли інспектори ДАІ, але водії ігнорували їх та продовжували рух⁴.

Юристам, які допомагали потерпілим, вдалося зібрати юридично значимі докази того, що усі 100 % рапортів інспекторів ДАІ були сфальсифікованими. При цьому ці рапорти були єдиним доказом правопорушення. Але у суді, незважаючи на усі зусилля адвокатів, наявність свідків (зазвичай кожен водій іхав з 2-4 пасажирами), записів відеореєстраторів, масу суперечностей у рапортах і показах інспекторів ДАІ, доказах їх фальсифікації, суди в переважній більшості випадків визнавали водіїв винними та позбавляли їх прав керування на строк від 3 до 6 м.

Це було очевидне організоване переслідування за участь у акціях протесту. Масштабність вражає: за офіційними даними прокуратури працівниками ДАІ було складено 603 фальсифікованих рапортів та 613 протоколів про адміністративне правопорушення. На підставі цих документів судами визнано винними та притягнуто до адміністративної відповідальності 291 особу, з яких - 183 осіб позбавлено права керування транспортними засобами, 108 осіб оштрафовано. До цього було зачленено 155 інспекторів ДАІ, які складали рапорти, 260 працівників ДАІ, які складали протоколи, 126 суддів, які визнавали водіїв винними у правопорушеннях, яких вони не вчиняли (лише у Києві – більше 80 суддів).

Особливістю цього випадку є те, що з метою покарання сотень невинних людей правоохоронці вдалися до, мабуть, наймасштабнішої та зухвалої фальсифікації із повною впевненістю щодо подальшої безкарності. Для цього було застосовано наступний алгоритм дій:

1. зібрано дані про автомобілі, які брали участь у автопробігу до Межигір'я. До речі, ці дані не завжди були достовірними і в перелік потрапили автомобілі, власники яких не брали участь у цих акціях, а деякі взагалі були відсутні у Києві у ці дні.

⁴ <http://www.unian.ua/politics/869589-dai-navidalasya-do-jurnalistiv-yaki-jizdili-do-mejigiryja-29-grudnya-zmi.html>,
<http://www.pravda.com.ua/news/2014/01/2/7008958/>

2. інспектори ДАІ склали рапорти про те, що водії, які були учасниками поїздки до Межигір'я, начебто не зупинилися на їх вимогу. При цьому, інспектори насправді не зупиняли автомобілі. Доволі часто у час, який вказаний у рапорті як час зупинки, автомобіль був у зовсім іншому місці або ж автомобіль взагалі не проїжджав у місці «зупинки». Нерідко рапорти складено інспекторами, які взагалі не були на місці події, а окремі рапорти підписані не інспекторами, а невідомими особами.

3. на підставі цих рапортів працівники ДАІ склали протоколи про адміністративні правопорушення за ст. 122-2 КУпАП.

4. судді не зважають на усі докази невинності водія, беруть до уваги виключно рапорт інспектора ДАІ та позбавляють водіїв прав на строк від 3 до 6 м. При цьому, на переконання активістів, більшості суддів було відомо, що рапорти інспекторів ДАІ не відповідають дійсності, а позбавлення прав є нічим іншим, як санкцією за громадянську позицію.

5. якщо водії зверталися зі скаргами на ці дії інспекторів ДАІ, то ні прокуратура, ні відповідні органи МВС не знаходили підстав для порушення кримінальних справ та не вбачали у діях правоохоронців жодних порушень.

2. ДОКАЗИ ФАЛЬСИКАЦІЇ СПРАВ ПРОТИ УЧАСНИКІВ АКЦІЇ АВТОМАЙДАНУ

Із перших днів притягнення учасників автопробігу до відповідальності адвокати та активісти почали збирати докази того, що усі звинувачення базуються на недостовірних даних. У Facebook була створена група Юридичний захист Автомайдану, де збирались ці докази. Дуже швидко активістами було встановлено очевидні ознаки фальсифікації рапортів інспекторів ДАІ. 07 лютого 2014 року була проведена прес-конференція, на якій усі ці докази були пред'явлені публічно та передані ЗМІ. Зібрани матеріали також подавались у суди. Тобто вже тоді суддям наводились не лише докази невинуватості водіїв, але й очевидні докази фальсифікації документів ДАІ.

Наведемо окремі із зібраних доказів:

1) Очевидна невідповідність підписів одного і того ж інспектора (наприклад, інспектора Козака В.А.) на різних рапортах (див. додаток 1). Потерпілі навіть замовляли експертний висновок окремих рапортів. Наприклад, відповідно до Висновку № 3-16/12 експертного почеркознавчого дослідження від 19.02.14 р., зробленого Українським центром судових експертиз, підписи на рапортах інспектора ДПС 4 взводу роти СП полку ДПС ДАІ ГУМВС України в м.Киеві Таранухою Євгеном Олександровичем зроблені різними особами, різної статі.

2) відповідно до даних рапортів інспекторів ДАІ та постанов судів 29.12.13 року на СП 501, що на вул. Богатирській 32-Е у період з 12:00 по 14:00 несли службу та зупиняли автомобілі 35 інспекторів ДАІ. Однак така велика кількість інспекторів на одному маршруті патрулювання об'єктивно не може бути та спростовується іншими доказами.

3) інспектори ВДАІ Шевченківського району м. Києва Кудря І.І. та Пікож Д.В., які начебто

несли службу на посту ДАІ на вул. Богатирська 3, зафіксували порушення та склали рапорти лише щодо водіїв, зареєстрованих у Шевченківському районі м. Києва.

4) виявлено багато відеодоказів того, що інспектори ДАІ не зупиняли учасників акції.

Вже після 23 лютого 2014 року виявлено інші красномовні докази організованості переслідувань учасників Автопробігу. Так, 23.02.14 у Межигір'ї виявлено цікавий документ під назвою «ІНФОРМАЦІЯ про заходи, що відбувалися 29 грудня 2013 року», де зібрана дуже детальна інформація про акцію з переліком учасників, їх персональними даними, описом їх дій на акції тощо.

Ще одним доказом є т.зв. «Алгоритм дій» (див. додаток 2). Виявляється 06.01.14 р. о 15:22 з офіційної поштової скриньки Департаменту ДАІ МВС duty@sai.mia.gov.ua на адресу обласних управлінь ДАІ з темою листа «Терміново для начальника» було направлено «Алгоритм дій щодо складання протоколу про адміністративне правопорушення відносно осіб, які порушили ПДР», де було чітко вказані інструкції про складання протоколів щодо учасників акції (факт наявності такого «Алгоритму дій» підтверджено листами ГУ МВС у Львівській області №9/деп-91 від 17 квітня 2014 р., та №9/деп-150 від 03 червня 2014 року).

На переконання активістів цей документ доводить, що переслідування було чітко спланованим та організованим. Накази давались з Департаменту ДАІ та спускались по вертикальні до безпосередніх виконавців.

Таким чином існує досить широка доказова база, яка дає можливість встановити істину по справах. Активісти звертають увагу на те, що на відміну від інших справ про злочини проти учасників протестів (побиття, вбивства, підпали авто тощо) у даних справах усі фігуранти є відомі, практично усі документи збережено, а діючі особи не переховуються від слідства. Більше того, більшість з них продовжують працювати у правоохоронних органах та судах.

3. СТАТИСТИЧНІ ДАНІ ЩОДО РОЗСЛІДУВАННЯ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ УЧАСНИКІВ АКЦІЇ АВТОМАЙДАНУ

Відповідно до даних прокуратури стосовно учасників акцій протестів Автомайдану було складено 603 рапорти про порушення ними вимог інспекторів ДАІ про зупинку. За цими рапортами було складено 613 протоколів про адміністративне правопорушення за ст. 122-2 КУПАП. На підставі цих документів судами визнано винними та притягнуто до адміністративної відповідальності 291 особу, з яких - 183 осіб позбавлено права керування транспортними засобами, 108 осіб оштрафовано.

До цього було залучено 155 інспекторів ДАІ, які складали рапорти, 260 працівників ДАІ, які складали протоколи, 126 суддів, які визнавали водіїв винними у вчиненні правопорушення, яких вони не вчиняли (лише у Києві – більше 80 суддів).

За цими фактами станом на 06.04.15 прокуратура здійснює розслідування по 50 кримінальних справах стосовно:

- 45 працівника ДАІ (ст. 366 ККУ – службове підроблення);
- 6 суддів (ст. 375 ККУ – завідомо неправосудне рішення).

Окрім того, порушені 2 справи, в яких об'єднано факти переслідувань учасників АВТОМАЙДАНУ:

- № 4201410020000046 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ст.ст. 366, 340, 375 ККУ за фактом вчинення протиправних дій працівниками ДАІ МВС України (в т.ч. керівництвом Департаменту), а також суддями районних судів міста Києва щодо учасників руху «Автомайдан», де об'єднано усі факти складання працівниками ДАІ рапортів про невиконання вимоги про зупинку транспортного засобу, протоколів про вчинення адміністративного правопорушення та про випадки винесення районними судами Києва рішень про притягнення до адміністративної відповідальності.
- № 42014000000001734 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч.3 ст. 28, ч.3 ст. 365, ч.3 ч.364, ч.3 ст.28, ч.2 ст. 375 ККУ за фактом організації вищими службовими особами МВС, зокрема Департаменту ДАІ МВС України, за попередньою змовою з іншими вищими службовими особами органів прокуратури, судової влади, інших органів державної влади та невстановлених осіб масових зловживань службовим становищем, перевищеннем влади працівниками правоохоронного органу та постановлення суддею завідомо неправосудних рішень з метою незаконного переслідування учасників руху «Автомайдан» під час масових акцій протесту.

Ці кримінальні провадження знаходяться на розслідуванні у наступних прокуратурах:

- Головне слідче управління Генеральної прокуратури – 1 (№ 42014000000001734)
- прокуратура м. Києва – 17
- прокуратура Київської області – 19
- прокуратура Дніпропетровської області – 2
- прокуратура Житомирської області – 5
- прокуратура Кіровоградської області – 1
- прокуратура Івано-Франківської області – 2
- прокуратура Львівської області – 1
- прокуратура Харківської області – 2
- прокуратура Вінницької області – 1
- прокуратура Полтавської області - 1

По вказаних кримінальних провадженнях:

- 36 обвинувальних актів передано до суду (стосовно 35 осіб)
- 8 проваджень закрито
- 10 знаходяться у провадженні, з яких 5 – з винесеною підозрою.

Стосовно суддів винесено 4 підозри. Відсторонено від посади – 3.

Винесено рішень:

- 1 обвинувальний вирок (по справі №42014110000000161 за фактом складення начальником ВДАІ Києво-Святошинського району Київської області Турчином І.А. 13 протоколів). Вирок скасовано, справу повернуто у прокуратуру.
- 1 виправильний вирок (по справі № 42014110000000381 за фактом складення інспектором ВДАІ Вишгородського РВ ГУ МВС України у Київській області Мельниченком Є.Т. 1 протоколу). Вирок оскаржено.

Суб'єктний склад підозрюваних та обвинувачених:

- працівники ДАІ УМВС – 35 (начальник райвідділу ДАІ – 2; командири взводу ДАІ – 2; інспектори та ст. інспектори ДАІ – 31)
- судді - 4

Таким чином за 14 місяців розслідування з 415 працівників ДАІ, які безпосередньо складали документи, які мають ознаки підроблення, лише по 35 розслідування завершено і справи передано до суду. Ще по 10 ведуться розслідування. Інші поки навіть не мають статусу підозрюваних.

Із 126 суддів, які виносили рішення про притягнення невинних активістів до відповідальності лише стосовно 4 винесено підозри. Відсторонено від посад – 3. Усі інші продовжують здійснювати правосуддя.

На даний момент не порушено жодної кримінальної справи стосовно високопосадовця Департаменту ДАІ чи голови суду.

3.1. ХІД РОЗСЛІДУВАННЯ

У березні 2014 року розпочалися розслідування по фактах переслідувань учасників автопробігу. Слідство здійснювалось прокуратурою Київської області та прокуратурою м. Києва. Спершу слідчі активно проводили слідчі дії, допитували інспекторів ДАІ, проводили експертизи, співпрацювали з потерпілими. Але потерпілі відзначали відсутність ентузіазму у слідчих. Слідчі дії виконувались формально, шаблонно, «для галочки». Особливих зусиль для отримання доказів по справах слідчі не докладали. Іноді вони прямо заявляли про безперспективність цих справ. Справи велись стосовно кожного інспектора окремо, розслідувань стосовно організаторів та суддів взагалі не було, координація між слідчими практично була відсутня.

У зв'язку з цим активісти та потерпілі 16.04.14 звернулися до Генеральної прокуратури з колективною вимогою об'єднати усі ці справи та передати на розслідування у Генеральну прокуратуру. Також вони просили забезпечити встановлення і притягнення до відповідальності не лише працівників ДАІ, які безпосередньо фальсифікували документи, але й суддів, які приймали неправосудні рішення, а також організаторів і пособників у переслідуваннях учасників акцій протесту. Ініціативну групу прийняли у Генеральній прокуратурі і пообіцяли належно розглянути вимогу та повне сприяння.

17.04.14 за ініціативою активістів було створено Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування фактів масового переслідування водіїв, які були учасниками мирних акцій протесту з використанням колісних транспортних засобів, та їх притягнення до адміністративної відповідальності, яку очолив Володимир Яворівський (див. Постанову ВРУ від 17 квітня 2014 р. № 1230-VII).

Незважаючи на обіцянки отримані у Генеральній прокуратурі та створення ТСК, починаючи з травня, позиція прокуратури кардинально змінилась. Слідчі почали уникати контактів з потерпілими та активістами, слідчі дії майже не проводились.

Потім стало відомо про закриття ряду справ. Зокрема, слідчий в особливо важливих справах другого слідчого відділу слідчого управління прокуратури Київської області Масолітіна Г.О. винесла Постанову про закриття кримінальної справи № 42014110150000027. При цьому потерпілий по цій справі дізнався про закриття справи лише через 2 міс. з моменту закриття, хоча систематично цікавився ходом справи. Слідчим в особливо важливих справах 2 слідчого відділу слідчого управління прокуратури Київської області Люльчука О.О. 16.05.14 р. винесено постанову про закриття кримінального правопорушення № 42014110000000132 по факту підробки інспектором ДАІ Прохорчуком О.В. рапорту (див. додаток 3).

Ця постанова була скасована Постановою Печерського районного суду м. Києва від 03 червня 2014 р. Незважаючи на те, що суд визнав дії О.Люльчука незаконними, 10.07.2014 р. він же ж закрив ще одну справу № 4201411000000102. Це підтверджує інформацію від самих слідчих, що закриття справ було погоджено з Генеральною прокуратурою, тому слідчі не боялися відповідальності.

Листом № 06/1-15912-14 від 15.08.2014 р. Генеральна прокуратура України надала відповідь на запит ТСК № 02 від 09.07.14 р. та повідомила, що 51 кримінальне провадження закрите і лише 30 знаходиться у провадженні (див. додаток 4).

Звертаємо увагу, що на думку прокуратури єдиною підставою для закриття справ було те, що начебто масова фальсифікація рапортів інспекторів ДАІ не є злочином, оскільки рапорт інспектора ДАІ не є документом і за його підробку не передбачено відповідальності. Тобто на думку прокуратури фальсифікація понад 600 рапортів та притягнення до відповідальності майже 300 невинних водіїв взагалі не є правопорушенням.

Окрім того Генеральна прокуратура повідомила, що стосовно суддів та вищих посадових осіб органів ДАІ розслідування не ведеться.

У зв'язку з цим 8 жовтня 2014 р. відбулася масова акція протесту під Генеральною прокуратурою та зустріч активістів з Віталієм Яремою⁵. Як наслідок вже 10 жовтня усі закриті справи було відновлено. Цього ж дня було оголошено перша підозра колишньому начальнику ДАІ Києво-Святошинського району Турчину І.А. Справи починають спішно передавати у суд, але лише стосовно працівників ДАІ, які були безпосередніми виконавцями фальсифікації документів.

Після цієї акції прокуратурою м. Києва було порушенено кримінальну справу № 4201410000001179 за фактом перевищення влади або службових повноважень керівництвом Департаменту ДАІ МВС України, які давали вказівки щодо переслідування учасників Автомайдану.

06.11.2014 було порушенено 20 кримінальних проваджень за ст. 375 КК України (постановлення завідомо неправосудного рішення) стосовно суддів, які виносили постанови про притягнення учасників акцій протесту до адміністративної відповідальності.

⁵ <http://www.pravda.com.ua/news/2014/10/9/7040207/>

09.12.2014 Києво-Святошинський районний суд Київської області виніс вирок по справі №369/10685/14-к, яким засудив колишнього начальника ВДАГ Києво-Святошинського РВ ГУ МВС України в Київській області Турчина І.А. за скоєння злочину, передбаченого ч. 1 ст. 366 КК України (службове підроблення 13 протоколів щодо учасників протестів) та призначив покарання у вигляді 1 року обмеження волі з позбавлення права обійтися посади в ОВС на строк 2 роки, та на підставі ст. 75 КК України звільнених від відбування основного покарання з іспитовим строком на 1 рік. Також було задоволено позов про відшкодування потерпілому моральної шкоди у розмірі 10 000 грн. Зауважимо, що прокуратура просила застосувати до Турчина І.А. покарання у вигляді штрафу у розмірі 850 грн. Лише втручання потерпілих та активістів не дозволило застосувати до Турчина І.А. таке сміхотворне покарання.

24.12.2014 р. прокуратурою м. Києва було повідомлено про підозру двом суддям Печерського районного суду міста Києва Кицюку В.П. та Царевич О.І.

У грудні в Генеральній прокуратурі було створено Управління спеціальних розслідувань, на яке покладено функцію комплексного розслідування злочинів проти учасників Революції гідності. Дане управління на підставі заяви від 19 грудня 2014 року ВГО «Автомайдан» порушило кримінальну справу № 42014000000001734 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч.3 ст. 28, ч.3 ст. 365, ч.3 чт.364, ч.3 ст.28, ч.2 ст. 375 ККУ за фактом організації вищими службовими особами МВС, зокрема Департаменту ДАІ МВС України, за попередньою змовою з іншими вищими службовими особами органів прокуратури, судової влади, інших органів державної влади та невстановлених осіб масових зловживань службовим становищем, перевищенням влади працівниками правоохоронного органу та постановленням суддею завідомо неправосудних рішень з метою незаконного переслідування учасників руху «Автомайдан» під час масових акцій протесту. У рамках цієї кримінальної справи має бути встановлено організаторів та замовників злочинів стосовно активістів Автомайдану. На даний момент по справі здійснюються слідчі дії, однак не винесено ще жодної підозри. На думку активістів слідство по даній справі поки не можна назвати ефективним.

Із моменту призначення Генерального прокурора України Шокіна В.М. відбулось декілька зустрічей Шокіна В.М. з активістами ВГО Автомайдан та адвокатами по інших справах Євромайдану, на яких було озвучено усі проблеми слідства по цих справах. Генеральний прокурор показав готовність до діалогу та бажання вирішити існуючі проблеми. З того часу відбулось декілька позитивних зрушень по справах (зокрема було активізовано розслідування по суддях та високопосадовців ДАІ). Однак на даний момент загальна картина змінилась несуттєво. За цей час не винесено жодного вироку по справах.

У зв'язку з цим 22 квітня 2015 року Комітет ВРУ з питань запобігання та протидії корупції на черговому заслуховуванні звіту силовиків стосовно розслідувань справ Євромайдану визнав їх роботу незадовільною та прийняв рішення рекомендувати слідству врахувати рекомендації адвокатів та потерпілих щодо усунення недоліків слідства.

3.2. НЕДОЛІКИ ТА ПРОБЛЕМИ У РОЗСЛІДУВАННІ

3.2.1. Неналежна організація розслідування

Враховуючи організованість переслідувань та поєднання усіх злочинів єдиним умислом, логічно, що вони повинні розслідуватись як одне ціле та за однією методикою. Повинен бути єдиний центр розслідувань, єдина методика, чітко визначена стратегія і тактика, скоординовані дії та конкретні відповідальні за хід розслідувань на рівні Генеральної прокуратури. Також очевидно, що окрім справи, наприклад, стосовно високопосадовців та суддів, враховуючи їх особливий статус, доступ до інформації, можливість впливу на хід слідства та складність доказування, не можуть належно розслідуватись регіональними прокуратурами.

З цією метою було створено Управління спеціальних розслідувань ГСУ ГПУ. Однак до цього моменту у розслідуваннях справ Автомайдану дане управління не відіграє ключову роль. Незважаючи на підтриману Генеральним прокурором ще 02 квітня 2015 року позицію, що усі справи стосовно суддів мають розслідуватись цим управлінням, цього не відбулось. Зокрема, тут розслідується лише одна справа (№ 42014000000001734). Інші справи і далі перебувають у регіональних прокуратурах і координація їх роботи є мінімальною та вкрай неефективною.

Окрім того, управління до сих пір недоукомплектоване та не має достатнього матеріально-технічного забезпечення, що просто не дає фізичної можливості здійснювати розслідування на належному рівні та оперативно.

Якщо співпраця і комунікація з Генеральною прокуратурою та управлінням спеціальних розслідувань налагоджена достатньо добре, то потерпілі неодноразово повідомляли, що із слідчими, які безпосередньо ведуть слідство, такий діалог не завжди відбувається. Потерпілі відзначають формальний підхід до розслідування, використання слідчими юридичної необізнаності потерпілих, відмову проводити усі слідчі дії для з'ясування усіх обставин справи тощо. Представники прокуратури у суді взагалі відмовляються спілкуватися з потерпілими, а у ході розгляду справ часто заперечують проти клопотань потерпілих.

Як наслідок ми маємо вкрай розбалансоване розслідування справ, які по-суті, є епізодами одного комплексного злочину. Це негативно впливає на усі аспекти слідства, починаючи із правової кваліфікації злочинів (наприклад, прокуратура м. Києва кваліфікувала дії інспекторів ДАІ по ст. 366 та 340 ККУ, а прокуратура Київської області аналогічні дії кваліфікує лише по ст. 366 ККУ), закінчуючи оперативністю, ефективністю та якістю розслідування.

3.2.2. Розслідування фактично ведеться лише стосовно низової ланки працівників ДАІ

На даний момент усі кримінальні справи, по яких є реальний прогрес, стосується лише тих працівників ДАІ, які безпосередньо складали фальсифіковані документи. Особи, які давали злочинні вказівки, координували і контролювали їх виконання до сих пір залишаються поза належною увагою прокуратури.

До лютого 2015 року у обвинувальних актах не було жодного натяку на організованість цих злочинів. Згідно висновків прокуратури, кожен з 415 працівників ДАІ самостійно і незалежно один від одного вирішив переслідувати активістів із незрозумілих причин. До суду було направлено більше 20 таких актів. Більше того, прокуратура перешкоджала намаганням потерпілих самостійно довести у суді наявність злочинних вказівок. Так, при розгляді кримінальної справи № 369/10685/14-к у Києво-Святошинському суді м. Києва стосовно Турчина Ігоря Андрійовича представник обвинувачення Куц О.О. заперечував проти долучення до матеріалів справи та дослідження у судовому засіданні доказів, які б свідчили про те, що Турчин І.А. діяв на підставі вказівки.

Лише після неодноразових зустрічей адвокатів з Генеральним прокурором у обвинувальних актах почали вказувати, що ці злочини були організовані високопосадовцями та були вчинені з метою придушення протестного руху. Однак ці вказівки є голослівними та не підтвердженні доказами. Зокрема, 27 квітня 2015 року було закінчено досудове розслідування у кримінальному провадженні №4201411101150000027 стосовно працівника ДАІ Гусєва О.Г., якого було звинувачено у фальсифікації декількох рапортів. У пред'явленій підозрі вказано, що дії Гусєва О.Г. були спричинені виконанням злочинних наказів, але в матеріалах справи відсутні будь-які докази, які б підтверджували такий висновок слідства.

Практично не здійснюється розслідування, збір необхідних доказів, допит свідків та потерпілих тощо по справах щодо суддів, які приймали завідомо неправосудні рішення. На даний момент активні дії здійснюються лише стосовно 6-ти суддів. Тоді як таких суддів по даних справах було 126. Також відсутня будь-яка інформація, яка б свідчила, що слідство по суддях намагається встановити хто здійснював тиск на суддів і яка роль голів суддів у цих справах. На даний момент не порушено жодної справи по ст. 376 ККУ (втручання в діяльність судових органів).

3.2.3. Небажання прокуратури надавати постраждалим статусу потерпілого

У переважній більшості справ особи, які постраждали від дій працівників ДАІ проходять по справі як свідки. Прокуратура вкрай неохоче залишає цих осіб, як потерпілих. Статус потерпілих надає особі набагато більших процесуальних прав. Потерпілий може подавати докази, брати участь у дослідженні доказів, заявляти клопотання, ознайомлюватися з матеріалами справи, заявляти цивільний позов, оскаржувати вирок, укладати угоду з обвинуваченим тощо. Відповідно до КПК України потерпілим визнається особа, яка подала заяву про злочин або ж подала заяву в уже відкритому провадженні про залучення її до провадження як потерпілого. Прокуратура користується правовою необізнаністю постраждалих і використовує формальні приводи (відсутність окремої заяви потерпілого) для того, щоб не визнавати їх потерпілими. При цьому переважна більшість водіїв прямо назначають на допитах, що вважають себе потерпілими. Іноді прокуратура не залишає цих осіб в якості потерпілих навіть при наявності заяви про злочин. Для прикладу, незважаючи на подання заяви про злочин, не визнано потерпілим Арсенія Толстих по справі стосовно інспектора Місяля О.Ю. (№42014230000000058), та Бредака Ігоря стосовно інспектора М.П (№42014100000001500). При

розгляді справи у суді стосовно Турчина І.А. прокуратура взагалі заперечувала проти залучення, наприклад Світельського В.В. в якості потерпілого, і лише за рішенням суду останнього було таки визнано потерпілим та задоволено його цивільний позов.

Така ситуація призводить до істотного порушення прав постраждалих, значного ускладнення їх участі у розслідуванні справ та, навіть, отриманні інформації про хід та розгляд цих справ. У переважній більшості випадків постраждалі активісти вимушенні дізнатися про хід розслідування та судові засідання по цих справах із мережі Інтернет. Окрім того, фактичне усунення потерпіліх від розгляду справ значно ускладнює встановлення істини, отримання належних доказів та застосування до порушників справедливого покарання.

3.2.4. Низька якість проведеного розслідування та зібраної доказової бази

Незважаючи на тривалий час здійснення розслідування, готовність активістів йому сприяти, подання в прокуратуру доказів злочинності дій інспекторів та організованості переслідувань (наприклад, ТСК ВР було систематизовано та передано в Генеральну прокуратуру великий масив інформації щодо цих подій), прокуратура не змогла провести належне розслідування, зібрати достатню доказову базу по цих справах та скласти належні процесуальні документи. Такий висновок можна зробити з тих справ, які передано до судів. Так, вирок по кримінальній справі № 369/10685/14-к у Києво-Святошинському суді м. Києва стосовно Турчина Ігоря Андрійовича, по-суті, базується виключно на визнанні обвинуваченим своєї вини. Слідством не надано жодного доказу про те, що Турчин А.І. знав про неправдивість рапорту, який став підставою для складення протоколу. Також відсутні будь-які докази про отримання Турчином А.І., вказівки про складання таких протоколів. При цьому прокуратура у судовому засіданні заперечувала проти долучення до матеріалів справи та дослідження у судовому засіданні доказів, які б могли підтвердити ці факти. У з'язку з цим вирок був скасований Ухвалою Апеляційного суду Київської області від 03.03.15 року і направлений на повторний розгляд у суд першої інстанції⁶. А судом першої інстанції обвинувальний акт взагалі було повернуто до прокуратури. При цьому суд встановив наступне:

«Під час підготовчого судового засідання встановлено, що обвинувальний акт в даному кримінальному провадженні не відповідає вимогам ст. 291 КПК України, оскільки не містить формулювання обвинувачення відповідно до положень закону, так як в даному обвинувальному акті зазначені лише фактичні обставини справи, які встановлені слідчим під час досудового розслідування, та наявна вказівка на те, що досудовим розслідуванням зібрано достатньо доказів для підозри ОСОБА_3 у внесенні до офіційного документу завідомо неправдивих відомостей⁷.»

Відсутністю належної доказової бази також обґрунтovanий виправдальний вирок Вишгородського районного суду Київської області від 10 лютого 2015 року по справі № 363/4912/15-к, яким виправдано інспектора ДАІ Мельниченка Є.Т. Суд відзначив,

⁶ <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/42978113>

⁷ <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/43439404>

що в ході досудового слідства навіть не було допитано інспектора Прохорчука О.В., рапорт якого став підставою для складання протоколу Мельниченком Є.Т.⁸

Практично усі справи, які передані до суду мають значні недоліки, внаслідок чого суди або вказують на неправильну підсудність цих справ або повертають обвинувальні акти на доопрацювання у прокуратуру⁹. Зокрема, повертаючи обвинувальний акт у кримінальному провадженні №4201410000001509 суд зазначив:

«Під час вивчення обвинувального акту встановлено, що він не містить виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, які прокурор вважає встановленими, правову кваліфікацію кримінального правопорушення з посиланням на положення закону і статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність та формуловання обвинувачення. Зокрема не викладено мотив вчинення кримінальних правопорушень, а також спосіб його вчинення, в частині обізнатості підозрюваного ОСОБА_1 в даних транспортних засобів, що рухались в автоколоні, не зазначено розмір шкоди завданій злочином¹⁰.»

Адвокати повністю погоджуються з висновками судів. Але замість того, щоб виправити помилки, здійснити усі необхідні слідчі дії для доведення вини обвинувачених, скласти належний обвинувальний акт прокуратура витрачає час на оскарження цих ухвал. Більше того, нові справи, які передаються до суду, також мають аналогічні вади. Так у кримінальному провадженні №420141101150000027 стосовно працівника ДАІ Гусєва О.Г, яке закінчено 27 квітня 2015 року, окрім показів потерпілого немає жодних інших доказів вини Гусєва О.Г., а також доказів організованості цього злочину. Незважаючи на численні клопотання потерпілого про проведення додаткових слідчих дій слідчий обмежився лише допитами свідків та проведеним почекознавчої експертизи. Слідством не проведено слідчого експерименту, не встановлено місцезнаходження потерпілого та підозрюваного під час тих подій, не використано численних відеозаписів, не встановлено роль керівників підозрюваного у вчиненні цього злочину та не вчинено цілий ряд інших слідчих дій, які б могли встановити істину по справі.

Більше того, часто слідчі відверто заявляють як потерпілим, так і підозрюваним, що ці справи не мають перспективи у суді та очікують вироків.

На переконання активістів така ситуація зумовлена відсутністю реальної зацікавленості прокуратури у належному розслідуванні цих справ, а також відсутності рішення вищого керівництва про притягнення до відповідальності вищих посадових осіб органів МВС.

Ці справи ще раз довели, що у прокуратурі не змінився принцип розслідувань кримінальних справ. Слідчі не є самостійними особами і роблять лише те, на що є вказівка. А коли поступає вказівка, то її виконання здійснюється поспіхом, від чого

⁸ <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/42728665>

⁹ <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/43080417>, <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/41872866>,
<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/42183138>, <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/42546684>

¹⁰ <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/42781002>

страждає якість виконаних дій. Красномовною є ситуація по справі Турчина А.І. Так, 19 вересня 2014 року ця справа була закрита. 10 жовтня 2014 року (після акції під Генеральною прокуратурою) вона була поновлена і у цей же день Турчину А.І. оголошено підозру, а 14 жовтня 2014 року складено обвинувальний акт (див. додаток 5).

Недоліки у розслідуванні також зумовлені відсутністю належної координації та розслідування цих справ, як самостійних злочинів. Належну координацію повинно забезпечувати Управління зі спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури, але як визнає керівник цього управління Горбатюк С.В. на даний момент така координація практично відсутня.

3.2.5. Неналежна робота зі свідками з правоохоронних органів та судів

Без свідків з правоохоронних органів та судів, які знають, чому, під чиїм контролем і як вчинялися незаконні дії та приймались неправосудні рішення розслідування може зйти в глухий кут. Тому пошук таких свідків має бути ключовим напрямком роботи слідчих. І такі свідки є. Але головна проблема з цими свідками у тому, що вони не вірять, що їх свідчення призведуть до результату. Натомість впевнені – надання показів лише створить їм проблеми (особливо серед колег). Тому потенційні свідки надають перевагу мовчанню. Дуже важливо створити умови, за яких свідки “з системи” бачили швидкий результат, підтримку та були впевнені у своїй безпеці.

Тому справи, де є свідки з правоохоронних чи судових органів, які дають викривальні покази, мають ставати пріоритетними, братись під особливий контроль, слідчі дії по них мають здійснюватись максимально оперативно і ефективно. Свідкам повинні бути надані гарантії безпеки. Про результат розслідувань треба широко інформувати громадськість.

По справах Автомайдану є декілька справ з такими свідками, але особливої активізації по них не відбулось, що породжує зневіру серед інших свідків. При цьому варто відзначити, що дані свідки були знайдені адвокатами потерпілих. Самі слідчі не проявляють жодної активності у пошуку таких свідків та переконанні їх у необхідності сприяти слідству та надавати вичерпні свідчення.

3.2.5. Невикористання усіх інструментів для розслідування справ, доступних слідству відповідно до КПК

Неналежна доказова база зумовлена тим, що слідство не використовує усіх інструментів, необхідних для її збору і покарання винних у перешкодженні слідству.

Слідчі повинні негайно порушувати кримінальні справи у випадку виявлення ознак надання завідомо недостовірних показів, службової недбалості, службового підроблення, втручання в автоматизовану систему розподілу справ, інші програми та бази даних, знищення документів тощо.

Натомість прокуратура відмовляється належно реагувати на факти саботування та надання працівниками правоохоронних органів завідомо недостовірних показів.

Зокрема, прокуратурою Київської області листом від 09.12.2014 р. № 06/1/1-2449 вих. № 14 було відмовлено одному з потерпілих активістів (Толстих А.І.) у порушенні кримінальної справи на підставі його заяви стосовно можливого вчинення колишнім керівництвом ДАІ у Київській області Дерев'янкіним С.О., Дудником О.В., Куліковим О.В., злочинів, передбачених ст.ст. 367, 384 КК України. Тим самим прокуратура дозволяє правоохоронцям безкарно ухилятися від надання слідству достовірних показів.

Прокуратурі потрібно більш широко використовувати обшуки та виїмки, а також механізм відсторонення від займаної посади.

3.2.6. Відсутність реакції на неналежне розслідування та випадки явного саботажу

Однією з головних причин відсутності стимулу слідчих якісно проводити розслідування є впевненість у їх безкарності у випадку виявлення цих недоліків. Зокрема, активісти неодноразово вимагали притягнути до відповідальності осіб, винних у неналежному розслідуванні та у неправомірному закритті кримінальних справ. Однак до сих пір громадськості невідомо про факти покарання цих осіб і більшість із них продовжує працювати у органах прокуратури.

29.04.15 р. В.М.Шокін публічно заявив, що «були встановлені факти умисного створення службовими особами Генпрокуратури України, МВС та СБУ перешкод, знищенні доказів та вчинення інших протидій під час проведення досудового розслідування саме цих кримінальних проваджень»¹¹. По цьому факту порушено кримінальну справу. Якщо винних буде притягнуто до реальної відповідальності, то вважаємо, що це дуже позитивно вплине на ефективність розслідувань по справах Євромайдану.

3.2.7. Недостатнє інформування суспільства про результати розслідування

На даний момент прокуратура є досить відкритою для комунікації з потерпілими та їхніми адвокатами, але інформація, яка отримується суспільством є фрагментарною та недостатньою для відстеження реальної ситуації по справах. У зв'язку з цим громадськості доволі складно розуміти динаміку розслідувань і мати цілісну картину. Тому дуже правильною ініціативою є створення Реєстру проваджень про злочини під час Революції Гідності.

3.2.8. Відмова МВС співпрацювати та сприяти слідству

Однією з найбільших об'єктивних проблем слідства є фактичний саботаж працівниками міліції розслідування. Усі працівники МВС (окрім з яких працюють на керівних посадах) дають покази, що порушені з боку інспекторів ДАІ не було, жодних вказівок про переслідування активістів вони не отримували, не надавали і не володіють будь-якою інформацією, яка б могла допомогти слідству. Проведені службові розслідування не виявили порушень, а дуже важливі докази злочинних

¹¹ <http://www.pravda.com.ua/news/2014/10/9/7040207/>

вказівок зникли. Так, МВС листом № 17535/ав від 12.08.14 р. проінформувало, що «*встановити факт надсилання до підрозділів Державої інспекції МВС каналами електронного зв'язку з офіційної електронної пошти ДДАІ МВС документа під назвою «Алгоритм дій» не видається можливим, оскільки за даними журналу обліку вихідних документів ДДАІ МВС вищевказаній «Алгоритм дій» не реєструвався. Також він відсутній і в електронному вигляді. У зв'язку з цим установити ініціатора та авторство цього документа неможливо.*»

У прокуратурі неодноразово заявляли про відсутність сприяння з боку МВС ¹². Але на переконання потерпілих та активістів найбільш тривожним сигналом є те, що така ситуація фактично толерується керівництвом МВС.

По-перше, МВС до останнього часу офіційно не визнавало факту переслідувань учасників автопробігу та заперечувало наявність порушень з боку працівників міліції, або ж визнавало їх лише дуже обмежено. За результатами службових розслідувань, які подані у прокуратуру, МВС не знайшло порушень у діях працівників ДАІ. Для прикладу, відповідно до Висновку службового розслідування від 04.04.2014 р. щодо дій інспекторів Гусєва О.Г. та Міля О.Ю. дії цих інспекторів визнано повністю правомірними. Звертаємо увагу, що висновок складено заступником начальника УДАІ ГУМВС України в Київській області О.В. Дудником., який є свідком по кримінальній справі, порушений по цих фактах. Більше того, він був заступником начальника УДАІ ГУМВС України в Київській області під час подій Майдану та особисто накладав резолюції на рапортах інспекторів ДАІ про складання протоколів стосовно водіїв. Очевидно, що Дудник О.В. є безпосередньо зацікавленим у тому, щоб дії інспекторів ДАІ не були визнані незаконними. Показовим є те, що цей висновок затверджено діючим начальником УДАІ ГУМВС України в Київській області М.М.Горбоносом (див. додаток 6).

На усіх допитах діючі працівники ДАІ (у тому числі ті, які знаходяться на керівних посадах) стверджували, що інспектори лише виконували свою роботу. І лише у січні 2015 року Арсен Аваков у мережі Інтернет заявив про проведення нового службового розслідування та виявлення фактів переслідувань ¹³.

Дуже показовим, що навіть після цього у ДАІ продовжують стверджувати, що з боку працівників ДАІ жодних порушень не було. Так, 10.12.14 р. Мартиненко О.В. звернувся до Міністра внутрішніх справ з проханням провести службову перевірку законності дій інспектора Прохорчука О.В., який склав рапорт, що не відповідає дійсності, та начальника Славутицького ДАІ майора Веремеєнко А.І., який склав протокол на підставі цього рапорту. У відповідь він отримав листа ГУ МВСУ у Київській області від 12.01.15 р. № 18/М-615, де зазначалося, що жодних порушень у діях вказаних правоохоронців не виявлено. На той час справа стосовно Прохорчука О.В. вже була передана до суду (див. додаток 7). Після особистого звернення активістів до міністра стосовно цієї ситуації, Мартиненко отримав листа з аналогічною відповідю.

¹² <http://gazeta.dt.ua/internal/spisok-spravedlivosti-.html>

¹³ <http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/54b55b096e22d/>

По-друге, МВС або відмовляється або максимально затягує з наданням інформації, яка необхідна для розслідування справ та громадського контролю за цим процесом. Так, починаючи з липня 2014 року, на запити Тимчасової слідчої комісії ВРУ МВС надає лише відписки про те, що проводиться службове розслідування. У грудні 2014 року відповідні запити у МВС надіслав і народний депутат Єгор Соболев. Адвокати двічі зустрічались з Арсеном Аваковим, який пообіцяв провести нове розслідування та надати вичерпні відповіді на усі запити. Однак на свої звернення народний депутат отримав аналогічну відписку про те, що інформацію буде надано пізніше (див. додаток 8). До цього моменту відповідь від МВС на вказаний запит так і не надійшла.

В інших випадках, МВС відмовлялось надавати інформацію, посилаючись на ЗУ «Про захист персональних даних», тоді як відповідно до п.2 ст. 5 цього закону не є конфіденційною інформацією персональні дані, що стосуються здійснення особою, яка займає посаду, пов'язану з виконанням функцій держави або органів місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень.

Слідчі прокуратури також неодноразово засвідчували, що МВС або не дає відповіді на їх запити або надає формальні відповіді, які не мають користі для слідства.

По-третє, велика кількість міліціонерів, які були залучені до неправомірних дій стосовно активістів ще до недавнього часу продовжували працювати у правоохоронних органах. Тим самим керівництво МВС посидало сигнал своїм підлеглим, що боятись покарання ім не варто. І лише у січні міністр проінформував про звільнення 102 працівників ДАІ (нагадуємо, що відповідно до даних прокуратури до безпосередньої фальсифікації документів було залучено 415 працівників ДАІ).

По-четверте, в ході роботи ТСК було виявлено, що відповідно до даних рапортів інспекторів ДАІ та постанов судів 29.12.13 року на СП 501, що на вул. Богатирській 32-Е у період з 12:00 по 14:00 несли службу та зупиняли автомобілі 35 інспекторів ДАІ. Те, що наявність такої великої кількості інспекторів на одному СП не відповідає дійсності, підтверджується зокрема:

- Постовою відомістю розстановки нарядів дорожньо-патрульної служби станом на 29 грудня 2013 року, наданою листом ГУ МВС України у м. Києві від 04.02.14 р. № 45/267 на вимогу судді Личаківського районного суду м. Львова Головатому Р.Я. Відповідно до цієї відомості на СП № 501 знаходився лише інспектор Тарануха Є.О.
- листами ГУ МВС України у м. Києві № 10/82 аз від 20.02.14 та № 10/4941 від 20.03.14 відповідно до яких на вказаному стаціонарному пункті несли службу лише 5 інспекторів (Харчук С.С., Сологуб О.В., Щерба О.В., Тарануха Є.О., Малькевич І.Є.). Останній лист від 20.03.14 р. було підписано заступником начальника управління ДАІ у м. Києві Олександром Ткаченком.

Однак, у прокуратуру були подані інші листи за підписом п. Ткаченка, де стверджується, що на СП-501 були інші інспектори, ніж ті, що вказані у листі № 10/4941 від 20.03.14.

Також існують інші варіанти постових відомостей, ніж та, яка була надана листом ГУ МВС України у м.Киеві від 04.02.14 р. № 45/267 на вимогу судді Личаківського районного суду м.Львова Головатому Р.Я. Це засвідчує, що органи МВС не лише не сприяють належному розслідуванню справ, але й, можливо, надають в прокуратуру недостовірні документи. На переконання активістів та потерпілих така позиція керівництва МВС надає безпосереднім виконавцям злочинних наказів впевненість, що вони зможуть уникнути відповідальності.

3.3. Висновки

В цілому можна говорити про незадовільний результат розслідувань справ стосовно переслідувань учасників Автомайдану. Сам процес розслідування організований неналежно, якість розслідувань дуже низька. За рік слідчі не спромоглися зібрати достатню доказову базу. Втрачено багато часу, що ускладнює роботу по збору доказів. Мають місце усі ознаки саботажу та штучного створення перешкод для належного розслідування. Існує велика ймовірність, що по усіх справах, які передано до суду, будуть винесені віправдані вироки. Okрім того залишається величезна кількість фігурантів справ, стосовно яких не проведені слідчі дії та не оголошено підозру. Практично відсутній прогрес по виявленню організаторів та контролерів цих злочинів. Мінімальні результати і в розслідуванні справ стосовно суддів та осіб, які впливали на винесення ними неправосудних рішень.

Для виправлення ситуації потрібно:

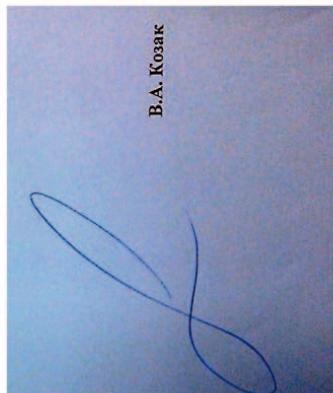
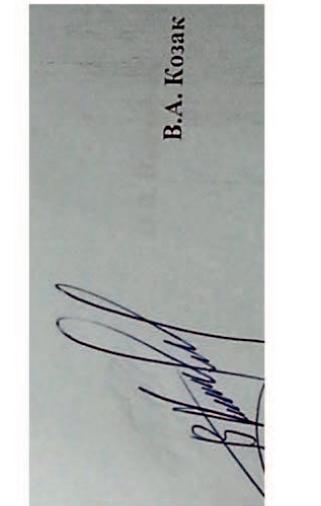
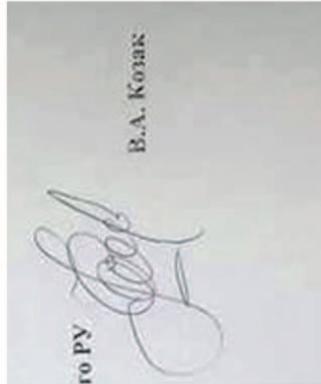
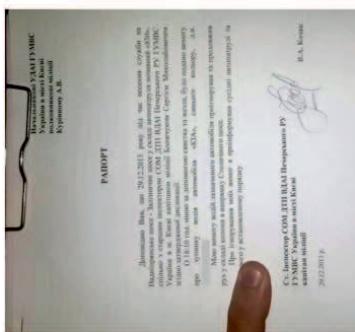
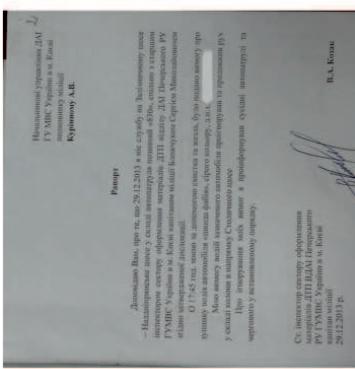
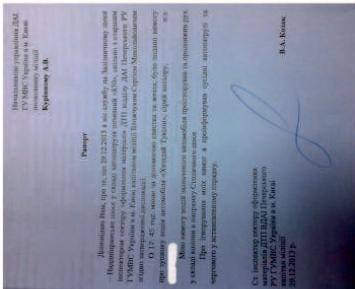
- забезпечити належну організацію слідства під контролем Управління спеціальних розслідувань, для чого надати цьому управлінню достатні кадрові та матеріально-технічні ресурси;
- виробити єдину методику розслідування цих справ, встановити перелік необхідних слідчих дій із врахуванням рекомендацій адвокатів потерпілих та оперативно їх виконати;
- максимально використовувати усі інструменти, які надані слідчим відповідно до чинного КПК для здійснення належного розслідування;
- притягнути до відповідальності усіх осіб, які саботують, перешкоджають слідству чи допускають бездіяльність;
- забезпечити співпрацю і координацію усіх силових органів з метою проведення ефективного розслідування цих справ;
- надати можливість громадськості контролювати хід розслідування та систематично звітуватись перед нею.

Додатки до довідки:

Додаток 1:

Інспектор Печерського ВДАІ РУ ГУМВС України у м.Києві Козак В.А.
3 варіанти підпису

3 варіанти підпису

1	будова рухів при виконанні «Т»	скорописний варіант	друкарський варіант	друкарський варіант
2	форма та напрямок рухів при виконанні заключного штриха розчерку	дугова, праворуч	прямолінійна, донизу	дугова, донизу
3	розміщення надрядкової частини розчерка відносно повздовжньої осі	значно відхиlena праворуч	на повздовжній осі	відсутня
4	напрямок рухів при виконанні покривного елементу	лівообертовий	відсутній	правообертовий

76

Тарануха Євгенія
Олександровича

Фото 7. Збільшений підпис в рапорті на водія на водія автомобіля Хюндай н.з. АА 7073 НА.

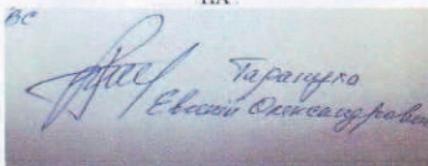

Фото 8. Збільшений підпис в рапорті на водія автомобіля Хюндай Соната н.з. АА 4743 СЕ.

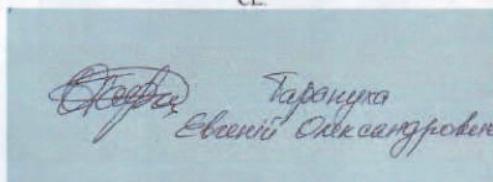

Фото 9. Збільшений підпис в рапорті на водія автомобіля Форд Фіеста н.з. АА 1624 АІ.

Встановлені розбіжні ознаки стійкі, суттєві та у своїй сукупності достатні для висновку про те, що підписи від імені Таранухи С.О. в електрофотокопіях рапортів від 29.12.2013 на водія автомобіля Хюндай н.з. АА 7073 НА, на водія автомобіля Форд Фіеста н.з. АА 1624 АІ та на водія автомобіля Хюндай Соната н.з. АА 4743 СЕ виконані різними особами.

Порівнянням підпису від імені Таранухи С.О. в рапорті від 29.12.2013 на водія автомобіля Форд Фіеста н.з. АА 1624 АІ з почерком, яким виконано рукописний текст цього рапорта та рапорта на водія автомобіля Хюндай

з надрядковим елементом (коєфіцієнт 1.94); відсутність початкових частин у буквах «к», «н» (коєфіцієнт 0.82). Згідно зазначеній методиці коєфіцієнт статистичних імовірностей складає 7.57, що більше 1, тому, ймовірніше за все (90% зі 100%) досліджуваний рукопис виконаний чоловіком.

При аналізі рукописного тексту рапортів від 29.12.2013, складених від імені інспектора ДПС ДАІ ГУМВС України в м. Києві Таранухи Євгена Олександровича відносно водіїв автомобілів Форд Фіеста н.з. АА 1624 АІ та Хундай Соната н.з. АА 4743 СЕ встановлені наступні ознаки, за якими диференціюються рукописи на чоловічі та жіночі: середній розмір підрядкових елементів (коєфіцієнт 0.57); овальна конфігурація підрядкових елементів букв «д», «у» (коєфіцієнт 0.68); наявність надрядкової частини першого елемента букви «р» (коєфіцієнт 0.56); дугові початкові штрихи у буквах «п», «т» (коєфіцієнт 0.57). Згідно зазначеній методиці коєфіцієнт статистичних імовірностей складає 0.12, що менше 1, тому, ймовірніше за все (90% зі 100%) досліджувані рукописи виконані жінкою.

ВИСНОВКИ

1. Рукописний текст в електрофотокопіях рапортів від 29.12.2013, складених інспектором ДПС 4 взводу роти СП полку ДПС ДАІ ГУМВС України в м. Києві старшиною міліції Таранухою Євгеном Олександровичем відносно водіїв автомобілів Форд Фіеста н.з. АА 1624 АІ та автомобіля Хундай Соната н.з. АА 4743 СЕ виконані однією особою, а відносно водія автомобіля Хундай н.з. АА 7073 НА – іншою особою.

2. Підписи від імені Таранухи Є.О. в електрофотокопіях рапортів від 29.12.2013, складених інспектором ДПС 4 взводу роти СП полку ДПС ДАІ ГУМВС України в м. Києві старшиною міліції Таранухою Євгеном Олександровичем відносно водіїв автомобіля Хундай н.з. АА 7073 НА, автомобіля Форд Фіеста н.з. АА 1624 АІ та автомобіля Хундай Соната н.з. АА 4743 СЕ виконані різними особами.

Підпис від імені інспектора Таранухи Є.О. та рукописний текст рапортів від 29.12.2013 на водіїв автомобілій Форд Фіеста н.з. АА 1624 АІ та Хундай Соната н.з. АА 4743 СЕ, виконані однією особою.

3. Рукописний текст рапорта від 29.12.2013, складеного від імені інспектора ДПС ДАІ ГУМВС України в м. Києві Таранухи Євгена Олександровича відносно водія автомобіля Хундай н.з. АА 7073 НА, ймовірно виконаний чоловіком.

Рукописні тексти рапортів від 29.12.2013, складених від імені інспектора ДПС ДАІ ГУМВС України в м. Києві Таранухи Євгена Олександровича відносно водіїв автомобілій Форд Фіеста н.з. АА 1624 АІ та Хундай Соната н.з. АА 4743 СЕ, ймовірно виконані жінкою.

Спеціаліст

О.П. Кривошійна

Додаток 2:

**МВС УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ
СПРАВ УКРАЇНИ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

пл. Генерала Григоренка, 3, м. Львів, 79007 тел.(032) 258-62-81
факс (032) 297-13-39, телекс 234366 Zakon UX, E-mail: lviv-gumvs@lv.ukrtelecom.net

12 квітня 2014 року № 91-91

На № Д-17-185 від 12.03.2014

Депутатові
Львівської обласної ради
Ганущину О.О.
вул. Винниченка, 18,
м. Львів, 79008

Про розгляд звернення

Шановний Олександре Олександровичу!

У Головному управлінні МВС України у Львівській області, в межах компетенції, розглянуто Ваше депутатське звернення щодо можливих протиправних дій працівників Державтоінспекції м. Львова та Львівської області, котре було адресоване в Генеральну прокуратуру України.

Повідомляємо, що 02.04.2014 до ГУМВС України у Львівській області із прокуратурі Львівської області надійшло подання від 28.03.2014 № 15/1-43 про усунення порушень вимог чинного законодавства при застосуванні заходів адміністративного впливу в сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, з якого вбачається, що досудовим розслідуванням в кримінальному провадженні № 42014140000000035 за фактом перевищення службових повноважень та вчинення службового підроблення працівниками УДАІ ГУМВС України у Львівській області матеріалів про адміністративні правопорушення, встановлено, що працівники УДАІ ГУМВС, достовірно знаючи, що підставою для складення протоколів про вчинення адміністративного правопорушення та притягнення громадян до адміністративної відповідальності була участь громадян у мирних акціях протесту, що відбувалися на території України в період листопада 2013 року – січня 2014 року, виконуючи вказівки вищестоячих керівників, діючи у відповідності до скерованого Департаментом ДАІ МВС України «Алгоритму дій», усвідомлюючи, що діють у порушення вимог законодавства, на виконання рапортів працівників УДАІ ГУМВС у м. Києві та Київській області в січні 2014 року, безпідставно допускаючи порушення процесуальних прав громадян, склали та скерували до суду протоколи про вчинення ними адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 122-2 КУпАР, за те, що останні наприкінці грудня 2013 року в м. Києві та Київській області під час проведення мирних акцій протесту не

○

виконали вимог працівників ДАІ про запинку транспортного засобу.

Враховуючи те, що будь-які негативні наслідки для вказаних громадян не настали (вилучення реєстраційного свідоцтва, затримання транспортних засобів, позбавлення водійських прав), прокуратурою Львівської області кримінальне провадження від 27.02.2014 № 42014140000000035 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст.365 КК України, стосовно працівників УДАІ ГУМВС України у Львівській області 27.03.2014 закрито на підставі п. 2 ч. 1 ст. 284 КПК України.

За результатами проведеного ГУМВС України у Львівській області службового розслідування 10.04.2014 керівництвом ГУМВС України у Львівській області прийнято рішення про звільнення з органів внутрішніх справ інспектора ВДАІ Миколаївського РВ ГУМВС майора міліції Томчишина О.В. та інспектора ДПС взводу № 5 РДПС ДАІ ЛМУ ГУМВС прaporщика міліції Лучишина І.П., попереджено про неповну посадову відповідальність інспектора ДПС взводу № 3 РДПС ДАІ ЛМУ ГУМВС сержанта міліції Комінара Р.М., старшого інспектора ДПС взводу № 3 РДПС ДАІ ЛМУ ГУМВС старшого лейтенанта міліції Нетреб'яка Ю.І., старшого інспектора САП ВДАІ ЛМУ ГУМВС капітана міліції Орицина Ю.Б., інспектора ДПС взводу № 3 РДПС ВДАІ ЛМУ ГУМВС прaporщика міліції Климківа І.З., інспектора ДПС взводу № 5 РДПС ДАІ ЛМУ ГУМВС прaporщика міліції Дідуха А.В., інспектора СОМ ДПП, дізнаття, розшуку Т.З, що зникли з місця ДПП ВДАІ ЛМУ ГУМВС капітана міліції Гуменюка О.В., інспектора ДПС взводу № 2 РДПС ВДАІ ЛМУ ГУМВС старшого сержанта міліції Галушку О.М., інспектора ДПС взводу № 5 РДПС ВДАІ ЛМУ ГУМВС старшого сержанта міліції Федуня О.М., інспектора ВДАІ Жовківського РВ ГУМВС капітана міліції Петріва І.М., інспектора ВДАІ Червоноградського МВ ГУМВС лейтенанта міліції Яворського В.І., інспектора ВДАІ Дрогобицького МВ ГУМВС старшого лейтенанта міліції Семенича С.Ю., старшого державтінспектора ВДАІ Сокальського РВ ГУМВС капітана міліції Шпака Я.М., інспектора ВДАІ Стрийського МВ ГУМВС старшого лейтенанта міліції Кащука Т.В.

Цим же службовим розслідуванням відносно в.о. начальника ВДАІ ЛМУ ГУМВС полковника міліції Казмірука В.В., начальника відділу оформлення матеріалів ДПП, дізнаття, розшуку транспортних засобів, що зникли з місця ДПП та адміністративної практики УДАІ ГУМВС підполковника міліції Гамаюнова І.В. та інспектора ДПС взводу № 3 РДПС ДАІ ЛМУ ГУМВС прaporщика міліції Шельонга Р.Є. прийнято рішення про не притягнення їх до дисциплінарної відповідальності, у зв'язку із їхнім попереднім звільненням з органів внутрішніх справ України.

Додатково повідомляємо, що копію Вашого звернення скеровано до УДАІ ГУМВС України у м. Києві для організації проведення службового розслідування стосовно дій працівників УДАІ ГУМВС України у м. Києві. Про прийняті рішення Вас буде повідомлено додатково.

З повагою
т.в.о. начальника

Ганусин
234-0887

С.Р.Маруняк

Прокуратура України

ПРОКУРАТУРА КІЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

бульвар Лесі Українки, 27/2, м. Київ, 01601, факс: 286-16-48

ПОСТАНОВА

про закриття кримінального провадження

м. Київ

16 травня 2014 року

Слідчий в особливо важливих справах другого слідчого відділу слідчого управління прокуратури Київської області юрист 2 класу Люльчук Олександр Олександрович, розглянувши матеріали кримінального провадження розглянувши кримінальне розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному правопорушенні №42014110000000132, -

ВСТАНОВИВ:

23.04.2014 до прокуратури Київської області з Генеральної прокуратури України надійшло звернення Дядечко К.І. про вчинення працівниками УДАІ ГУМВС України в Київській області кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 366 КК України.

24.04.2014 до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесено відомості за зверненням Дядечко К.І. за №42014110000000132 за фактом складення 30.12.2013 старшим інспектором ДПС взводу №3 РДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Прохорчуком О.В. УДАІ рапорту, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 366 КК України.

Під час досудового розслідування 15.05.2014 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №42014110000000192 внесено відомості про вчинення працівниками ВДАІ Вінницького МВ УМВС України в Вінницькій області кримінального правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 366 КК України, за фактом складання протоколу про адміністративне правопорушення щодо Крулько І.В. за ст. 122-2 КУпАП.

16.04.2014 прокурором відділу прокуратури Київської області Норцем О.В. об'єднані в одне провадження матеріали досудових розслідувань за №4201411000000132 та №42014110000000192.

Досудовим розслідуванням встановлено, що старший інспектор ДПС взводу №3 РДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Прохорчук О.В. 30.12.2013 склав рапорт на ім'я начальника УДАІ ГУМВС України в Київській області Дерев'янкіна С.О. в якому вказав, що 29.12.2013 о 12 год. 30 хв. на 20 кілометрі автодороги Київ-Овруч в с. Нові-Петрівці Вишгородського району Київської області водій автомобілю «Фольксваген», реєстраційний номер [REDACTED], не виконав вимогу працівника міліції про

Законність рапорту, як доказу по справі про адміністративне правопорушення визначає та оцінює за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтуються на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю, відповідно до статей 252, 279 та 280 КУпАП орган (посадова особа), до компетенції якої віднесено розгляд таких справ, тобто судді судових установ.

Таким чином, рапорт старшого інспектора ДПС взводу № 2 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Прохорчука О.В. від 30 грудня 2013 року про порушення водієм автомобіля «Фольксваген», реєстраційний номер [REDACTED], вимоги п. 2.4 Правил дорожнього руху не є оффіційним документом, що свідчить про відсутність предмету, тобто об'єкту злочину, передбаченого ст. 366 КК України.

Таким чином, в ході досудового розслідування повністю та беззаперечно доведено, що в діянях старшого інспектора ДПС взводу № 2 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Прохорчука О.В. відсутні об'єктивна та суб'єктивна сторони, а також предмет кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 366 КК України.

З огляду на викладене, враховуючи, що за результатами проведеного досудового розслідування не здобуто даних про наявність в діянях старшого інспектора ДПС взводу № 2 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Прохорчука О.В. складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 366 КК України, кримінальне правопорушення, відомості про яке внесені до ЄРДР за №42014110000000132 від 24.04.2014, на підставі п. 2 ч. 1 ст. 284 КПК України підлягає закриттю, у зв'язку з відсутністю в діянях складу кримінального правопорушення.

Враховуючи вищевикладене, керуючись ч. 1, п. 8 ч. 2, ч. 5 ст. 40, ч. ч. 1, 3, 5, 6 ст. 110, п. 2 ч. 1, ч. ч. 3, 5 ст. 284 КПК України, -

ПОСТАНОВИВ:

1. Кримінальне провадження, внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №42014110000000132 від 24.04.2014 року, в частині кваліфікації дій за ч.1 ст. 366 КК України стосовно старшого інспектора ДПС взводу № 2 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Прохорчука О.В. закрити на підставі п.2 ч.1 ст. 284 КПК України, у зв'язку з відсутністю в його діянні складу кримінального правопорушення.
2. Постанова підлягає негайному виконанню мною за місцем знаходження органу досудового розслідування у м. Києві.
3. Копію постанови направити прокурору та Дядечко К.І.
4. Постанова може бути оскаржена протягом 10 днів з моменту отримання її копії прокурору в порядку, передбаченому ст. 284 КПК України, та до суду в порядку, передбаченому ст.ст. 303, 304 КПК України.

Слідчий в особливо важливих справах

прокуратури Київської області

юрист 2 класу

О. Люльчук

Додаток 4:

5.09.14

Прокуратура України

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011

факс: 280-26-03

15.08.2014 № 0614-15912-14

На № 02 від 09.07.2014

**Верховна Рада України
Голові Тимчасової слідчої комісії
Яворівському В.О.**

Шановний Володимире Олександровичу!

Ваше звернення щодо стану розслідування кримінальних проваджень за фактами складання працівниками органів внутрішніх справ рапортів та протоколів про вчинення учасниками Автомайдану адміністративних правопорушень та з інших питань розглянуто.

Повідомляю, що за результатами перевірок стосовно законності притягнення учасників масових акцій протесту до адміністративної відповідальності органами прокуратури України за фактами складання службовими особами органів МВС України матеріалів про адміністративні правопорушення, у тому числі за заявами, які надійшли до органів прокуратури до 21.02.2014, розпочато 135 кримінальних проваджень, до органів внутрішніх справ внесено 69 подань, які задоволено, 185 службових осіб міліції притягнуто до дисциплінарної відповідальності, на незаконні постанови суду внесено 17 апеляційних скарг.

На виконання Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» вжито заходів до поновлення прав громадян, які були піддані незаконному переслідуванню: внесено 500 клопотань до судів про звільнення від адміністративної відповідальності осіб – учасників масових акцій протесту, які розглянуто і задоволено.

За результатами розслідування 53 кримінальні провадження об'єднано, 51 провадження закрито на підставі п. 2 ч. 1 ст. 284 КПК України. На теперішній час в провадженні органів прокуратури перебуває 30 проваджень, у яких про підозру особам не повідомлялось, а тому рішення про відсторонення їх від зайнятих посад не приймалось.

Підстав для об'єднання кримінальних проваджень, які розслідуються органами прокуратури, в одне не вбачається, оскільки на цей час слідством не

Апарат

06.08.2014 10:14

162844

отримано доказів про вчинення правопорушень однією особою чи групою осіб за попередньою змовою.

Відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за фактами постановлення суддями рішень про притягнення учасників Автомайдану до адміністративної відповідальності, втручання в діяльність судових органів, а також за фактами масового розголошення через мережу Інтернет персональних даних власників автомобілів, які були учасниками акцій протесту, органами прокуратури не вносились та досудове розслідування кримінальних проваджень указаної категорії не здійснювалось.

Водночас повідомляю, що слідчим управлінням прокуратури Київської області здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні за фактом службового підроблення, вчиненого старшим інспектором ДПС взводу №3 РДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Прохорчуком О.В.

Хід досудового розслідування у всіх кримінальних провадженнях вказаної категорії перебуває на особливому контролі керівництва Генеральної прокуратури України. Стан слідства постійно заслуховується на оперативних нарадах в Генеральній прокуратурі України та вживаються всі можливі заходи щодо встановлення винних осіб.

Надання більш детальної інформації у кожному окремому кримінальному провадженні є неможливим у зв'язку з недопустимістю розголошення відомостей досудового розслідування відповідно до ст. 222 КПК України.

Стосовно законності оскарження органами прокуратури Черкаської області постанови Чорнобаївського райсуду від 29.01.2014, розроблення і надсилання з офіційної поштової скриньки Департаменту ДАІ МВС України до регіональних підрозділів електронного документа «Алгоритм дій щодо складання протоколу про адміністративне правопорушення відносно громадян, які порушили ПДР», бездіяльності службових осіб державної автоЯнспекції, встановлення осіб, які надавали накази, здійснювали збір інформації про хід акцій протесту, готували документ щодо інформації про заходи, які відбувалися 29.12.2013, звернення з цих питань надіслано до прокуратури Черкаської області та Міністерства внутрішніх справ України для розгляду та інформування про результати Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України.

Хід перевірки Генеральною прокуратурою України взято на контроль.

З повагою

**Заступник
Генерального прокурора України –
начальник Головного слідчого управління** **O.Баганець**

Додаток 5:

Прокуратура України
ПРОКУРАТУРА КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
бульвар Лесі Українки, 27/2, м. Київ, 01601

127

факс: 286-16-48

ПОСТАНОВА
про скасування постанови про закриття кримінального провадження

м. Київ

10 жовтня 2014 року

Заступник прокурора області старший радник юстиції Мельник Ю.І.,
роздлянувши матеріали кримінального провадження №42014110000000161,-

ВСТАНОВИВ:

Слідчим відділом прокуратури Київської області здійснювалось досудове розслідування у кримінальному провадженні №42014110000000161, відомості у якому внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань 26.04.2014, за фактом внесення начальником ВДАІ Києво-Святошинського РВ ГУ МВС України в Київській області Турчиним І.А. недостовірних відомостей до протоклів про адміністративне правопорушення, передбачене ст. 122-2 КУпАП щодо Фашука С.С., Шмигельського С.О., Тарадейко А.Ю., Різванова О.М., Черкасенка М.Л., Світельського В.В., Макарчука В.М., Кияшка А.В., Ікопи С.М., Циганчук Т.Ю., Біскуп М.І., Харитонського В.О. та Макара А.В.

Попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення визначена за ч. 1 ст. 366 КК України.

За результатами проведеного досудового розслідування 19.09.2014 слідчим в особливо важливих справах першого слідчого відділу слідчого управління прокуратури Київської області Колісником О.В. прийнято рішення про закриття кримінального провадження на підставі п. 2 ч. 1 ст. 284 КПК України, у зв'язку із встановленням відсутності у діяннях працівників УДАІ ГУ МВС України в Київській області Турчина І.А., Міяля О.Ю., Корнєва С.О., Скринька М.О., Мельника Ю.В., Молодіна О.В. складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 366 КК України.

Вивченням матеріалів кримінального провадження встановлено, що рішення про його закриття прийнято в порушення вимог ст. 2 та ч. 2 ст. 9 КПК України без всебічного, повного і неупередженого дослідження обставин подій.

Так, в ході досудового розслідування не всі особи стосовно яких складено протоколи за ст. 122-2 КУпАП допитані як свідки, зокрема Харитонський В.О. Під час допиту як свідків Фашук С.М., Циганчук Т.Ю., Світельський В.В., Шмигельський С.О. та Різванов О.М. назначили, що вважають себе потерпілими, мають претензії до працівників ДАІ та суддів, оскільки працівниками ДАІ складено стосовно них протоколи до яких внесено неправдиві відомості, що в подальшому потягло прийняття суддями незаконних рішень. Згідно постанов

128

суду вказаних осіб визнано винними за ст.122-2 КУпАП та позбавлено право керування транспортними засобами на 6 місяців.

Проте, слідчим в ході досудового розслідування у Фашку С.М.,

Циганчука Т.Ю., Світельського В.В., Шмігельського С.О. та Різванова О.М. не відібрано відповідну заяву про визнання їх потерпілими у кримінальному провадженні та відповідно до ст.55 КПК України не вручено їм пам'ятку про процесуальні права та обов'язки, що передбачені ст.ст.56, 57 КПК України.

Крім того, в матеріалах кримінального провадження відсутні висновки службового розслідування щодо правомірності дій працівників УДАІ Турчина І.А., Міяля О.Ю., Корнєва С.О., Молодіна О.В.

З урахуванням наведеного, постанова про закриття кримінального провадження є незаконною та необґрунтованою і підлягає скасуванню.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 36, 110, 284 КПК України, -

ПОСТАНОВИВ:

1. Постанову слідчого в особливо важливих справах першого слідчого відділу слідчого управління прокуратури області Колісника О.В. від 19.09.2014 про закриття кримінального провадження №420141100000000161 щодо працівників УДАІ ГУ МВС України в Київській області Турчина І.А., Міяля О.Ю., Корнєва С.О., Скринька М.О., Мельника Ю.В., Молодіна О.В. за ознаками злочину – кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 366 КК України – скасувати.

2. Скерувати до першого слідчого відділу слідчого управління прокуратури області кримінальне провадження для організації подальшого розслідування.

3. Постанова підлягає виконанню слідчим слідчого управління прокуратури Київської області на території м. Києва та Київської області у строки, визначені КПК України.

4. Постанова оскарженню не підлягає.

Заступник прокурора області
старший радник юстиції

Ю. Мельник

Прокуратура України

ПРОКУРАТУРА КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

бульвар Лесі Українки, 27/2, м. Київ, 01601

«10» 10 2014 року
№06/1/2-4292-Бу-14

факс: 286-16-48

135

Начальнику відділу процесуального
керівництва у кримінальних провадженнях
прокуратури області управління
процесуального керівництва у кримінальних
проводженнях прокуратури
Київської області
старшому раднику юстиції
Кардашу О.М.

Направляю для погодження повідомлення про підозру Турчину І.А. у
кримінальному провадженні №4201411000000161 від 26.04.2014 за ознаками
кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 366 КК
України.

Додаток: проект повідомлення про підозру на 6 арк.

Старший слідчий другого
слідчого відділу слідчого управління
прокуратури Київської області
юрист 3 класу

Д. Воробей

10.10.14

Додаток 6:

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. начальника ГУМВС
України в Київській області
полковник міліції

I.P. Грішевич

04.04.2014

ВИСНОВОК

службового розслідування за фактом надходження доручення прокуратури
Київської області щодо проведення службового розслідування по факту
складання протоколу про адміністративне правопорушення
за ст. 122-2 КУпАП відносно гр. Толстих А.М.

м. Київ
04.04.2014

Заступник начальника УДАІ ГУМВС України в Київській області
полковник міліції Дудник О.В. за дорученням прокуратури Київської області, в
межах компетенції Державтоінспекції, провів службове розслідування за
фактом надходження доручення щодо складання протоколу про
адміністративне правопорушення за ст. 122-2 КУпАП відносно
гр. Толстих А.М.

В ході перевірки

установив:

28.03.2014 з Головного управління МВС України в Київській області до
УДАІ ГУМВС України в Київській області надійшло доручення прокуратури
Київської області щодо проведення службового розслідування, у якому вказано,
що 30.12.2013 командиром взводу № 3 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ
каштаном міліції Гусевим О.Г. складено рапорт, відповідно до якого близько
12.30 год. 29.12.2013, перебуваючи на 21-му км а/д Київ-Овруч, згідно
затвердженої дислокації, з метою припинення правопорушень ПДР водіями
автомобілів, які рухались колоною, ним за допомогою жезла та свистка було
подано вимогу про зупинку водію автомобіля «СПРООН-БЕРЛІНГО»,
н.з. A16953CH. Однак водій вказаного автомобіля вимогу працівника ДАІ про
зупинку не виконав та продовжив рух в напрямку с. Нові Петрівці.
Вищеказаний рапорт має номер «вх. 53 від 01.01.2014».

Окрім цього, в матеріалах кримінального провадження мається рапорт від
30.12.2013 старшого інспектора ДПС взводу № 3 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ
Міля О.Ю. за фактом того, що під час несения служби 29.12.2013 близько
12.30 год. на 20-му км а/д Київ-Овруч, водій автомобіля «СПРООН-
БЕРЛІНГО», н.з. A16953CH, не виконав вимогу про зупинку, чим порушив
п. 2.4 ПДР України.

Супровідним листом від 03.01.2014, підписаним заступником начальника

при УДАІ Міяля О.Ю., можливо кваліфікувати, як пояснення свідка вчиненого правопорушення.

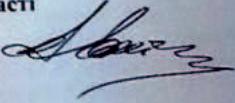
Законність рапорту, як доказу по справі про адміністративне правопорушення визначає та оцінює за своїм внутрішнім переконанням, що згрутується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю, відповідно до статей 252, 279 та 280 КУПАП орган (посадова особа), до компетенції якої віднесено розгляд таких справ, тобто судді судових установ.

На підставі вищевикладеного

уважав би:

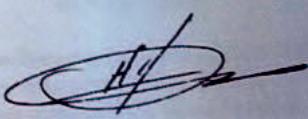
1. Службове розслідування закінченими, а дії командира взводу № 3 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ Гуссва О.Г. та старшого інспектора ДПС взводу № 3 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ Міяля О.Ю. правомірними.
2. Копії висновку та матеріалів службового розслідування направити до прокуратури Київської області.

Заступник начальника УДАІ
ГУМВС України в Київській області
полковник міліції
04.04.2014

O.B. Dudnik

ПОГОДЖЕНО
Начальник УДАІ ГУМВС
України в Київській області
полковник міліції
04.04.2014

M.M. Горбопос

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ
СПРАВ УКРАЇНИ В КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ**
УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ АВТОМОБІЛЬНОЇ ІНСПЕКЦІЇ

вул. Ф. Ернста, 3, м. Київ 03048 тел. 2498602

12.01.2015 № 18/М-615

Мартиненко О.В.

Повідомляємо, що за дорученням керівництва ДДАІ МВС України та Головного управління МВС України в Київській області Вашу заяву від 10.12.2014, уважно розглянуто.

Проведеною перевіркою встановлено, що 03.01.2014 на підставі рапорта старшого інспектора ДПС взводу № 3 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Прохорчука О.В., начальником ВДАІ з обслуговування м. Славутич, підпорядкованого УДАІ ГУМВС України в Київській області Веремієнком О.І. відносно Вас було складено протокол про адміністративне правопорушення за ст. 122-2 КУпАП, який направлено на розгляд до Славутицького міського суду Київської області.

Інформуємо, що згідно з п. 21-1 ст. 11 Закону України „Про міліцію”, працівники Державної автоінспекції, як складової частини міліції, мають право зупиняти транспортний засіб у разі порушення Правил дорожнього руху.

Відповідно до положень додатку 26 до пункту 7.1 Інструкції з оформлення документів у системі МВС України, затвердженої наказом МВС України від 27.07.2012 № 650, рапорт – письмове звернення працівника до вищої посадової особи з викладом питань службового чи особистого характеру і прохання у зв’язку з цим.

Порядок розгляду рапортів визначено положенням пункту 2.6.10 Інструкції з діловодства в системі МВС України, затвердженої наказом МВС України від 23.08.2012 № 747 (звернення (рапорти), які стосуються їх службової діяльності, у разі необхідності, реєструються в підрозділі документального забезпечення органу або підрозділу, в якому проходять службу такі особи).

Стаття 251 КУпАП трактує, що доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення,

поясненням особи, яка притягається до адміністративної відповіальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та технічних засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху, протоколом про вилучення речей і предметів, а також іншими документами.

У даному випадку рапорт працівника Державтоінспекції про незупинку транспортного засобу на його вимогу є окремим джерелом доказів (іншим документом). Також рапорт старшого інспектора ДПС взводу № 3 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ Прохорчука О.В. можливо кваліфікувати, як пояснення свідка вчиненого правопорушення.

Законність рапорту, як доказу по справі про адміністративне правопорушення визначає та оцінює за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтуються на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю, відповідно до статей 252, 279 та 280 КУпАП орган (посадова особа), до компетенції якої віднесено розгляд таких справ, тобто судді судових установ.

Постановою Славутицького міського суду Київської області від 13.01.2014 (справа № 377/31/14-п, провадження № 3/377/12/14) Вас визнано винним у вчиненні правопорушення, передбаченого ст. 122-2 КУпАП і піддано стягненню у виді позбавлення права керування транспортними засобами строком на чотири місяці.

Постановою від 11.02.2014 Апеляційного суду Київської області (справа № 377/31/14-п, провадження № 33/780/97/14), Вашу апеляційну скаргу залишено без задоволення, а постанову судді Славутицького міського суду Київської області від 13.01.2014 щодо Вас - без змін, а тому в діях старшого інспектора ДПС взводу № 3 роти ДПС ДАІ із ЗС при УДАІ ГУМВС України в Київській області Прохорчука О.В. та начальника ВДАІ з обслуговування м. Славутич, підпорядкованого УДАІ ГУМВС України в Київській області Веремієнка О.І. не вічається порушень законодавства.

Також інформуємо, що перегляд судових рішень не входить в компетенцію МВС України.

Прийняте рішення Ви можете оскаржити у встановленому законодавством порядку.

Т.в.о. заступника начальника

О.І. Бугай

Заровний 2462318

МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01024,
тел. 256-03-33, www.mvs.gov.ua

16 жовтня 2014 року

222-13/546

На №11, 16, 18, 20, 21, 22, 25 16.09.2014

Голові Тимчасової слідчої комісії
Верховної Ради України з питань
розслідування фактів масового
переслідування водіїв, які були
учасниками мирних акцій протесту
з використанням колісних
транспортних засобів, та їх
притягнення до адміністративної
відповідальності
ЯВОРІВСЬКОМУ В.О.

Про розгляд депутатських звернень
щодо проведення службових
розвідувань

Шановний Володимире Олександровичу!

У Міністерстві внутрішніх справ у межах компетенції розглянуто Ваші звернення щодо проведення службових розслідувань за фактами, які можуть свідчити про фальсифікацію рапортів та очевидну недостовірність документів, складених окремими інспекторами ДПС підрозділів Державої інспекції, виявленими в ході роботи Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування фактів масового переслідування водіїв, які були учасниками мирних акцій протесту з використанням колісних транспортних засобів, та їх притягнення до адміністративної відповідальності, а також надання запитуваної інформації.

Інформуємо, що працівниками органів внутрішніх справ проводяться службові перевірки за викладеними у Ваших зверненнях фактами, про результати якої Вас буде поінформовано додатково.

З повагою:

Міністр

А.Б. Аваков

**МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

бул. Богомольця, 10, м. Київ, 01024,
тел. 256-03-33, www.mvs.gov.ua

18 вересня 2014 року № 20511/Б6
На № 03 від 09.07.2014

Г Верховна Рада України
Голові Тимчасової слідчої комісії з
питань розслідування фактів
масового переслідування водіїв, які
були учасниками мирних акцій
протесту з використанням колісних
транспортних засобів, та їх
притягнення до адміністративної
відповідальності
ЯВОРІВСЬКОМУ В.О.

Г Про незаконне поширення
інформації про учасників акцій
протесту

Шановний Володимире Олександровичу!

На додавлення до листа Міністерства внутрішніх справ України від 15 серпня 2014 року № 17772/Ав повідомляємо, що за викладеними у зверненні питаннями було проведено службове розслідування стосовно вчинення дисциплінарних проступків, пов'язаних з перевищеннем службових повноважень, зловживанням службовим становищем керівниками ГУМВС України в місті Києві, Київській, Дніпропетровській областях, УМВС України в Черкаській області та Управління транспортної міліції МВС України, що привело до перешкоджання реалізації громадянами права на мирні зібрання в указаних регіонах, які відбувалися в період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року.

Висновок за результатами вказаного службового розслідування в установленому порядку направлено до Генеральної прокуратури України листом від 24.05.2014 № 10018/Ав.

З повагою
Міністр

А.Б. Аваков

Апарат
Верховної Ради України
24.09.2014 17:11
685095

**МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01024,
тел. 256-03-33, www.mvs.gov.ua

31.10.2014 року № 13299/З

На № 32 від 14.10.2014

Верховна Рада України
Голові Тимчасової слідчої комісії
Верховної Ради України з питань
розслідування фактів масового
переслідування водіїв, які були
учасниками мирних акцій протесту
з використанням колісних
транспортних засобів, та їх
притягнення до адміністративної
відповідальності
ЯВОРІВСЬКОМУ В.О.

Про розгляд звернення щодо
проведення службового розслідування

Шановний Володимире Олександровичу!

У Міністерстві внутрішніх справ у межах компетенції розглянуто Ваше звернення щодо проведення службового розслідування за фактами, які можуть свідчити про фальсифікацію рапортів та очевидну недостовірність документів, складених окремими інспекторами ДПС підрозділів Державоїнспекції, виявленими в ході роботи Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування фактів масового переслідування водіїв, які були учасниками мирних акцій протесту з використанням колісних транспортних засобів, та їх притягнення до адміністративної відповідальності.

Інформуємо, що наразі проводиться службове розслідування за викладеними у Вашому зверненні фактами, про результати якого Вас буде поінформовано додатково.

З повагою
заступник Міністра -
керівник апарату

С.І. Чеботар

04.11.2014 14:21
206765

МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ

вул. Банковська, 10, м. Київ, 01024
тел. (044) 501-12-10, minv.gov.ua

14 липня 2014 р. № 242-96/16

На № 16/16, 18.07.2014 р.

16.06.2014

Верховна Рада України
Голові Тимчасової комісії з
питань розслідування фактів
масового переслідування водіїв, які
були учасниками мирних акцій
протесту з використанням колісних
транспортних засобів, та їх
приєднання до адміністративної
відповідальності
ЗВОРІВСЬКОМУ В.О.

Про результати державного зверненя
запрошенням про проведення службових
розслідувань.

Шапошнік Валентине Олександрівна!

У Міністерстві внутрішніх справ знаходиться на розгляді Ваші звернення
щодо проведення службових розслідувань за фактами, які можуть спідіти про
фальсифікацію рапортів та очевидну недостовірність документів, складених
окремими інспекторами ДЛС підрозділів Державоїспекції, викладених в ході
роботи Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань
розслідування фактів масового переслідування водіїв, які були учасниками
мирних акцій протесту з використанням колісних транспортних засобів, та їх
приєднання до адміністративної відповідальності, а також стосовно надання
іншої інформації.

Повідомляємо, що у зв'язку зі значним обсягом службової документації,
яку необхідно опрацювати, на цей час триває проведення службових
розслідувань за викладеними у зверненях фактами, про результати яких Вам
буде повідомлено додатково до 28.11.2014.

З повагою
Міністр

А.Б. Авако

ЗАКІД

МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01024,
тел. 256-03-33, www.mvs.gov.ua

Г Верховна Рада України
Народному депутатові України
Соболеву Є.В.

24 січня 2015 року № 1928/А6

На № 0001 від 19.12.2014

Г Про розгляд депутатського
звернення щодо проведення
службового розслідування

Шановний Єгоре Вікторович!

У Міністерстві внутрішніх справ у межах компетенції розглянуто Ваше депутатське звернення щодо проведення службового розслідування за фактами, які можуть свідчити про очевидну недостовірність документів, на підставі яких учасників мирних акцій протесту притягували до відповідальності, та з інших питань діяльності працівників підрозділів Державтоінспекції ГУМВС України в місті Києві 29.12.2013.

Інформуємо, що на даний час проводиться службове розслідування за викладеними у Вашому зверненні фактами, про результати якого Вас буде поінформовано додатково в строк, передбачений Законом України „Про статус народного депутата України”.

З повагою
Міністр

А.Б. Аваков

Апарат	Верховної Ради України
31.01.2015 10 :37	
ВХ. №	19236

**МІНІСТЕРСТВО
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01024,
тел. 256-03-33, www.mys.gov.ua

18 вересня 2014 року № Лісова/ІІ
На № 03 від 09.07.2014

Голові Тимчасової слідчої комісії з питань розслідування фактів масового переслідування водіїв, які були учасниками мирних акцій протесту з використанням колісних транспортних засобів, та їх притягнення до адміністративної відповідальності
ЯВОРІВСЬКОМУ В.О.

Про незаконне поширення інформації про учасників акцій протесту

Шановний Володимире Олександровичу!

На доповнення до листа Міністерства внутрішніх справ України від 15 серпня 2014 року № 17772/Ав повідомляємо, що за викладеними у зверненні питаннями було проведено службове розслідування стосовно вчинення дисциплінарних проступків, пов'язаних з перевищеннем службових повноважень, зловживанням службовим становищем керівниками ГУМВС України в місті Києві, Київській, Дніпропетровській областях, УМВС України в Черкаській області та Управління транспортної міліції МВС України, що призвело до перешкоджання реалізації громадянами права на мирні зібрання в указаних регіонах, які відбувалися в період з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року.

Висновок за результатами вказаного службового розслідування в установленому порядку направлено до Генеральної прокуратури України листом від 24.05.2014 № 10018/Ав.

З повагою
Міністр

А.Б. Аваков

